

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΖ'

Τρίτη 7 Ιανουαρίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 7 Ιανουαρίου 2003, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.22' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 22 Δεκεμβρίου 2002 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΣΤ' συνεδριάσεώς του, της 22ας Δεκεμβρίου 2002 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2003").

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εύχομαι σε όλες και σε όλους Καλή Χρονιά με υγεία και καλή πρόοδο.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι συνάδελφοι κ. Φωτεινή Γεννηματά, κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη, ο κ. Γιώργος Αμπατζόγλου και ο κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, με σχετικές επιστολές τους προς τον Πρόεδρο της Βουλής υπέβαλαν την παραίτησή τους από το βουλευτικό αξίωμα.

Οι επιστολές των κυρίων συναδέλφων θα καταχωρισθούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδριάσεως.

(Στο σημείο αυτό οι προαναφερθείσες επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

«Αθήνα,

Αξιότιμο

Κύριο Απόστολο Κακλαμάνη

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Κύριε Πρόεδρε,

Μετά την εκλογή μου, ως Υπερνομάρχου Αθηνών-Πειραιώς κατά τις εκλογές της 20ης Οκτωβρίου 2002, σας υποβάλλω την παραίτησή μου από το αξίωμα της Βουλευτού Α' Αθηνών.

Τις καλύτερες ευχές μου για τις γιορτινές ημέρες, με υγεία και ευτυχία.

Μετά τιμής
Φώφη Γεννηματά»

«Αξιότιμο

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Κύριον Απόστολο Κακλαμάνη

Ενταύθα

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Κατόπιν της εκλογής μου ως Δημάρχου Αθηναίων, στις εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου, υποβάλλω την παραίτησή μου από το αξίωμα της Βουλευτού.

Με την ευκαιρία, ευχαριστώ τόσο εσάς όσο και τους συναδέλφους μου στη Βουλή των Ελλήνων, από όλες τις πολιτικές

πτέρυγες, για τη συνεργασία που είχαμε, όλα αυτά τα χρόνια, στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής δραστηριότητας και να σας ευχηθώ καλή επιτυχία και ευόδωση του έργου σας.

Μετά τιμής
Ντόρα Μπακογιάννη»

«ΔΗΛΩΣΗ

Κύριε Πρόεδρε,

Μετά την εκλογή μου ως Δημάρχου Ελευσίνας κατά τις εκλογές της 20ης Οκτωβρίου 2002 και εν όψει της αναλήψεως των καθηκόντων μου από 1ης Ιανουαρίου 2003, σας υποβάλλω την παραίτησή μου από το αξίωμα του Βουλευτή την 31η Δεκεμβρίου 2002.

Επιθυμώ με την παρούσα δήλωση να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για την βοήθεια και συνεργασία σε εσάς προσωπικά κύριε Πρόεδρε, στους Αντιπροέδρους και στα μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Με εκτίμηση
Γεώργιος Αμπατζόγλου»

«Θεσσαλονίκη, 7.1.2003

Προς:

κ. Απόστολο Κακλαμάνη

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Μετά την εκλογή μου ως Νομάρχης Θεσσαλονίκης κατά τις εκλογές της 13ης Οκτωβρίου 2002 και εν όψει της αναλήψεως των καθηκόντων μου από την 1η Ιανουαρίου 2003, σας υποβάλλω την παραίτησή μου από το αξίωμα του Βουλευτού Θεσσαλονίκης.

Παράλληλα, κύριε Πρόεδρε, οφείλω να ευχαριστήσω εσάς προσωπικά, όλους τους συνεργάτες σας στο Προεδρείο της Βουλής και το υπαλληλικό της προσωπικό, καθώς και όλους τους συναδέλφους Βουλευτές όλων των κομμάτων και τους εκπροσώπους του Τύπου που καλύπτουν τις εργασίες του Κοινοβουλίου, για την κατανόηση και την καλή διάθεση συνεργασίας με την οποία όλοι με τιμήσατε στα δωδεκάμισι χρόνια της κοινοβουλευτικής μου θητείας.

Είμαι βέβαιος ότι στα νέα μου καθήκοντα, θα με συνοδεύει η ευχή όλων σας.

Σας διαβεβαιώνω πως όλους εσάς θα σας συνοδεύει η δική μου ευχή για καλή επιτυχία στο έργο που ο καθένας επιτελεί.

Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να μεταφέρετε τα αισθήματα ειλικρινούς εκτίμησης και σεβασμού σε όλους τους συναδέλφους-μέλη του Κοινοβουλίου.

Με εκτίμηση,
Παναγιώτης Χ. Ψωμιάδης»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη θα γίνει η ορκωμοσία των νέων συναδέλφων, της κυρίας Ελένης-Ηλέκτρας Ανουσάκη, της κ. Μαρίας Καρρά και της κ. Ιωάννας Στεργίου, εις αντικατάσταση της κ. Φωτεινής Γεννηματά, της κ. Θεοδώρας Μπακογιάννη και του κ. Γεωργίου Αμπατζόγλου, αντιστοίχως.

Καλούνται οι κυρίες Ελένη-Ηλέκτρα Ανουσάκη, Μαρία Καρρά και Ιωάννα Στεργίου, να δώσουν τον νενομισμένο όρκο ενώπιον του εκπροσώπου της εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχονται οι κυρίες Ελένη-Ηλέκτρα Ανουσάκη, Μαρία Καρρά και Ιωάννα Στεργίου, και δίνουν τον παρακάτω όρκο:

«Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδος να είμαι πιστός στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνειδήτητα τα καθήκοντά μου»)

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Άξιες, άξιες.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Άξιες, άξιες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγχαρητήρια και σας εύχομαι καλή θητεία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ενημερώσω το Σώμα -και παρακαλώ να συναινέσετε- ότι με τη σύμφωνη γνώμη της Διάσκεψης των Πρόεδρων την προσεχή Πέμπτη δεν θα διεξαχθεί νομοθετικό έργο. Θα συζητηθούν η προγραμματισθείσα για την Παρασκευή 10 Ιανουαρίου επερώτηση για το Υπουργείο Γεωργίας καθώς και επίκαιρες ερωτήσεις που έχουν προγραμματισθεί για την ημέρα αυτή. Συνεπώς σήμερα και αύριο θα συζητήσουμε και θα ψηφίσουμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου και το νομοσχέδιο του Συνηγόρου του Πολίτη.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα συμφωνεί. Έχω επίσης την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η εισαγγελική αρχή υπέβαλε στη Βουλή σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος μηνυτήρια αναφορά μεταξύ άλλων προσώπων κατά του Υφυπουργού Γεωργίας Ευάγγελου Αργύρη μαζί με τα σχετικά έγγραφα.

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της από 8 Οκτωβρίου 2002 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου: «Άσκηση του εκλογικού δικαιώματος, κατά τις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές και τις εκλογές για την ανάδειξη των Αρχών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων της 13ης Οκτωβρίου 2002, από εκλογείς οι οποίοι δεν έχουν περιληφθεί στους νέους εκλογικούς καταλόγους»

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Του ιδίου Υπουργείου

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Συνήγορος του Πολίτη».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Ανάπτυξης.

Συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Τουριστική εκπαίδευση και κατάρτιση, ρυθμίσεις για τον τουρισμό και άλλες διατάξεις» σύμφωνα με τα άρθρα 72 παρ.4 του Συντάγματος και 108 παρ.7 του Κανονισμού της Βουλής.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Δημόσιας Τάξης

Συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Έκδοση διαβατηρίων από την Ελληνική Αστυνομία και άλλες διατάξεις» σύμφωνα με τα άρθρα 72 παρ. 4 του Συντάγματος και 108 παρ.7 του Κανονισμού της Βουλής.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Εξωτερικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σερβίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Μαυροβουνίου για πενταετές πρόγραμμα αναπτυξιακής συνεργασίας 2002-2006.»

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σερβίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Μαυροβουνίου, για πενταετές πρόγραμμα αναπτυξιακής συνεργασίας 2002-2006» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3097 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ.17Α' ΦΕΚ της 29.01.2003.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Του ιδίου Υπουργείου.

«Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης για Πενταετές Πρόγραμμα Αναπτυξιακής Συνεργασίας 2002-2006»

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης για Πενταετές Πρόγραμμα Αναπτυξιακής Συνεργασίας 2002-2006» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3096 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 12.Α' ΦΕΚ της 22.01.2003)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Κακλαμάνης): Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας για πενταετές πρόγραμμα αναπτυξιακής συνεργασίας 2002-2006 μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αλβανίας»

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών «Κύρωση της Συμφωνίας για πενταετές πρόγραμμα αναπτυξιακής συνεργασίας 2002-2006 μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αλβανίας» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν

καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3098 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 18 Α' ΦΕΚ της.29.01.2003)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας για Πενταετές Πρόγραμμα Αναπτυξιακής Συνεργασίας 2002-2006 μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Ρουμανίας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών «Κύρωση της Συμφωνίας για Πενταετές Πρόγραμμα Αναπτυξιακής Συνεργασίας 2002-2006 μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Ρουμανίας» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Σύμβασης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3099 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ.19.Α' ΦΕΚ της.29.01.2003)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας για Πενταετές Πρόγραμμα Αναπτυξιακής Συνεργασίας 2002-2006 μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών «Κύρωση της Συμφωνίας για Πενταετές Πρόγραμμα Αναπτυξιακής Συνεργασίας 2002-2006 μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Συμβάσης το κείμενό της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3095 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ.11 Α' ΦΕΚ της.22.01.2003)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της συνεδρίασης μέχρι αυτού του σημείου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Επανερχόμαστε στην αρχή της ημερήσιας διάταξης για την πράξη νομοθετικού περιεχομένου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης το οποίο εισάγεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 108, έγινε ομοφώνως δεκτό στη Διάρκη Επιτροπή και πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 6 του άρθρου 108.

Έχει κανείς συνάδελφος αντίρρηση για το νομοσχέδιο αυτό; Κανείς.

Επομένως ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, «Κύρωση της από 8 Οκτωβρίου 2002 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Άσκηση του εκλογικού δικαιώματος, κατά τις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές και τις εκλογές για την ανάδειξη των Αρχών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων της 13ης Οκτωβρίου 2002, από εκλογείς, οι οποίοι δεν έχουν περιληφθεί στους νέους εκλογικούς καταλόγους», έγινε ομόφωνα δεκτό σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου του νομοσχεδίου το κείμενο δεν

καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμ. 3093 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 9 Α' ΦΕΚ της.22.01.2003)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, «Συνήγορος του Πολίτη».

Το νομοσχέδιο αυτό, όπως προανέφερα, θα συζητηθεί σήμερα και αύριο. Επειδή το νομοσχέδιο αυτό δεν συζητείται ενιαία, θα συζητηθούν χωριστά οι τροπολογίες στο τέλος της αυριανής συνεδρίασης.

Σήμερα θα συζητήσουμε επί της αρχής του νομοσχεδίου και αύριο τα άρθρα του νομοσχεδίου και τις τροπολογίες, οι οποίες από ό,τι βλέπω δεν έχουν πρόβλημα συζητήσεως.

Ο κ. Βύρων Πολύδωρας θα είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και ο κ. Γεώργιος Χουρμουζιάδης ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Ο κ. Λεωνίδας Τζανής, εισηγητής της Πλειοψηφίας, έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια και έχω την τύχη να είμαι ο πρώτος εισηγητής στο 2003, έχω, πιστεύω, το δικαίωμα αλλά και την ευκαιρία να εκφράσω τις ευχές μου να είναι μια χρονιά παραγωγική από πλευράς κοινοβουλευτικής, χρονιά συνέχισης αυτής της προσπάθειας και επιθυμίας μας για αναβάθμιση του κοινοβουλευτικού έργου και του κοινοβουλευτισμού.

Με την ευκαιρία καλωσορίζω και τις καινούριες συναδέλφους μας από τις οποίες ορισμένες έχουν θητεύσει στο χώρο αυτό και εύχομαι να έχουν θετική παρουσία, που είμαι βέβαιος θα την έχουν.

Το σημερινό νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι, πραγματεύεται το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη. Είναι ένα νομοσχέδιο που αποτελείται από οκτώ άρθρα, η κατάθεση του οποίου συνιστά εκπλήρωση συνταγματικής υποχρέωσης. Θυμίζω ότι τα άρθρα 101 και 103 παράγραφος 9 του Συντάγματος προβλέπουν ότι νόμος ορίζει τις σχετικές λεπτομέρειες που θα καθορίζουν τα της συνθέσεως, των αρμοδιοτήτων και τα της λειτουργίας του Συνηγόρου του Πολίτη.

Είναι σε όλους γνωστό βέβαια ότι ο Συνήγορος του Πολίτη είναι νέος θεσμός, αλλά όχι νεογέννητος. Υπάρχει και λειτουργεί εδώ και τέσσερα περίπου χρόνια και δεν θα ήταν υπερβολή αν υποστήριζα ότι έκανε αισθητή την παρουσία του στα διοικητικά πράγματα της χώρας με πορίσματα που συχνά έχουν αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεων και τριβών και στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Περιορίζομαι μόνο να πω ότι, όπως και στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου περιγράφεται, οι σκοποί που επιδιώκονται με το νομοσχέδιο αυτό, καθώς και το πνεύμα που διέπει τις διατάξεις του νομοσχεδίου, ήδη εμπεριέχονται στους νόμους που κατά καιρούς έχουν καθιερώσει το θεσμό και στη συνέχεια τον έχουν επεκτείνει και έχουν διευρύνει το ρόλο και τις αρμοδιότητές του.

Πιστεύω ότι δύο είναι τα βασικά στοιχεία του νομοσχεδίου και τα οποία αξίζει να επισημάνουμε.

Πρώτον: το νομοσχέδιο δεν ανατρέπει το μέχρι σήμερα ισχύον νομοθετικό πλαίσιο. Απλά στο νομοθετικό αυτό πλαίσιο προστίθενται ορισμένες διατάξεις που η μέχρι τώρα λειτουργία του θεσμού οδήγησε στο συμπέρασμα ότι πρέπει να υπάρξουν και να προστεθούν. Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι παραμένει ο χαρακτήρας του Συνηγόρου του Πολίτη, ως ενός μονοπρόσωπου οργάνου που διαμεσολαβεί μεταξύ της διοίκησης και του πολίτη, παραμένει ο ελεγκτικός του χαρακτήρας και εξακολουθεί να μην εκδίδει εκτελεστές διοικητικές πράξεις, στοιχείο που αποτέλεσε και αντικείμενο διαφορετικών προσεγγίσεων κατά τη

διάρκεια της Αναθεώρησης του Συντάγματος μεταξύ Πλειοψηφίας και Μειοψηφίας.

Τέλος, αξίζει να επισημανθούν και δύο καινοτομίες που εμπεριέχονται στο νομοσχέδιο αυτό. Η πρώτη είναι ότι διευρύνεται ο κύκλος των υπαγόμενων στην ελεγκτική και διαμεσολαβητική αρμοδιότητα του Συνηγόρου του Πολίτη αντικειμένων και θεμάτων. Και η δεύτερη -αυτό που αποτέλεσε ήδη αντικείμενο μικρής δυστυχώς προβολής από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης κατά τη διάρκεια της συζήτησης που έγινε στη Διαρκή Επιτροπή- ότι καθιερώνεται ως αρμοδιότητα του Συνηγόρου του Πολίτη η ενασχόλησή του με θέματα που άπτονται των δικαιωμάτων του παιδιού.

Ήταν ευτυχής συγκυρία η σύμπτωση της συζήτησης του νομοσχεδίου αυτού στην επιτροπή με την παγκόσμια ημέρα του παιδιού, γεγονός που έδωσε στους συναδέλφους στην Επιτροπή τη δυνατότητα να καταθέσουν τους προβληματισμούς τους για το πού οδηγείται ο κόσμος σε σχέση με τα παιδιά, με τα δικαιώματα των παιδιών, κατά πόσο η πολιτεία είναι ευαίσθητοποιημένη στην προστασία των δικαιωμάτων τους και πώς ο Συνήγορος του Πολίτη μπορεί να παρέμβει σ' αυτό το νέο πεδίο αρμοδιοτήτων ώστε να λειτουργήσει αποφασιστικά, ουσιαστικά και προστατευτικά για τα δικαιώματα των παιδιών.

Το μόνο που πρέπει κανείς να ευχηθεί είναι να υπάρξει η ανάλογη ευαισθησία και επιτυχία, όπως μέχρι τώρα υπήρξε από το Συνήγορο του Πολίτη, ιδιαίτερα για τον τομέα των δικαιωμάτων των παιδιών που βλέπουν να ορθώνεται καθημερινά μπροστά τους ένας κόσμος διαφορετικός απ' αυτόν που η παιδική ψυχή ανέχεται και επιτρέπει. Ένας κόσμος βίαιης προσβολής της παιδικής ευαισθησίας ιδιαίτερα από το χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που δίνει στα παιδιά μια εικόνα για την κοινωνία που εν πολλοίς αδικεί την πραγματικότητα, αλλά που δεν ανέχεται και δεν αντέχει η παιδική ευαισθησία.

Θυμίζω, λοιπόν, για την ιστορία του θεσμού, ότι ο θεσμός ιδρύθηκε με το ν. 2477/1997, συμπληρώθηκε με το ν. 2623/1998. Αυτοί οι δύο νόμοι σε συνδυασμό με το νεότερο νόμο, το ν. 3051/2002 -εκτελεστικό του Συντάγματος και περί ανεξαρτήτων αρχών- συγκροτούν σήμερα το θεσμικό πλαίσιο του Συνηγόρου του Πολίτη η οργάνωση και η λειτουργία του οποίου στηρίζεται στο δικό του κανονισμό λειτουργίας που δημοσιεύθηκε με το προεδρικό διάταγμα 273/3.11.1999.

Στις παραπάνω διατάξεις πρέπει να προστεθούν και οι συνταγματικές διατάξεις που προανέφερα, οι διατάξεις των άρθρων 103 παράγραφος 9 και 101 οι οποίες οδηγούν στη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου και στην προσπάθεια βελτίωσης του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου.

Για την ιστορία, λοιπόν, του θεσμού να θυμίσουμε ότι πρώτος

Συνήγορος του Πολίτη ορίστηκε με πενταετή θητεία ο και σήμερα Συνήγορος του Πολίτη κ. Νικηφόρος Διαμαντούρος. Συνεπικουρείται -με βάση τη μέχρι τώρα ισχύουσα νομοθεσία που κατά τούτο τροποποιείται από το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε- από τέσσερις βοηθούς συνηγόρους, που γίνονται πέντε με το νομοσχέδιο αυτό, οι οποίοι εποπτεύουν και συντονίζουν τη λειτουργία και τα στελέχη των αντίστοιχων θεματικών κύκλων αυτής της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής.

Οι κύκλοι λοιπόν -που προσδιορίζουν και τα θέματα με τα οποία ασχολείται ο Συνήγορος του Πολίτη- είναι τέσσερις. Είναι ο κύκλος δικαιωμάτων του ανθρώπου, ο κύκλος κοινωνικής προστασίας, ο κύκλος ποιότητας ζωής, ο κύκλος σχέσεων κράτους - πολίτη. Και βεβαίως ο πέμπτος κύκλος που τώρα προστίθεται είναι ο κύκλος των δικαιωμάτων του παιδιού.

Η αποστολή του Συνηγόρου του Πολίτη, όπως είπα, είναι διαμεσολαβητική μεταξύ της Δημόσιας Διοίκησης και των πολιτών. Αποστολή του είναι να ελέγχει την τήρηση της νομιμότητας με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών και την καταπολέμηση της κακοδιοίκησης επιλαμβάνεται μετά από έγγραφη αναφορά πολιτών ή φυσικών ή νομικών προσώπων, ελέγχοντας τη διοίκηση, περιπτώσεις που αποτελούν συνήθως έλλειψη ή άρνηση παροχής πληροφοριών, καθυστέρηση στη λειτουργία της διοίκησης και στη διεκπεραίωση των θεμάτων των πολιτών, παράβαση νόμου και παράνομες διαδικασίες, διοικητικές παρατυπίες ή παραλείψεις και άλλα.

Δεν θα ήθελα να αναφερθώ στις κατ' ιδίαν διατάξεις του νομοσχεδίου. Θα έχουμε την ευκαιρία στη συζήτηση επί των άρθρων να πούμε περισσότερα. Στατιστικά μόνο θα ήθελα να μου επιτρέψετε να αναφέρω ότι από την 1η Ιανουαρίου 1998 έως την 30η Νοεμβρίου 2002 ο Συνήγορος του Πολίτη χειρίστηκε κατ' έτος κατά μέσο όρο περίπου δεκαπέντε χιλιάδες έως δεκαέξι χιλιάδες υποθέσεις.

Αναφέρω ότι αυτός ο αριθμός μέχρι το Νοέμβριο του 2002 εκτιμήθηκε ότι θα είναι δεκαεπτά χιλιάδες, δηλαδή οι υποθέσεις που χειρίστηκε ο Συνήγορος μέσα στο 2002, δεκαπέντε χιλιάδες δεκαοκτώ ήταν οι αντίστοιχες υποθέσεις το 2001, δώδεκα χιλιάδες οκτακόσιες έντεκα το 2000, οκτώ χιλιάδες διακόσιες είκοσι τρεις το 1999 και χίλιες τετρακόσιες τριάντα ήταν οι υποθέσεις που χειρίστηκε στο πρώτο τρίμηνο της ζωής και της λειτουργίας του, δηλαδή την περίοδο Οκτωβρίου-Δεκεμβρίου 1998.

Εδώ καταθέτω το σχετικό πίνακα για τα Πρακτικά, ο οποίος προέρχεται από έγγραφο του Συνηγόρου του Πολίτη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Α. Τζανής καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Επίσης αξίζει να πούμε ότι οι υποθέσεις αυτές κατανέμονται –αναφέρομαι στις υποθέσεις του 2002- ως εξής: Από τις υποθέσεις αυτές 35,2% απορροφά ο κύκλος των σχέσεων κράτους-πολίτη, δηλαδή φορολογικά, σχέσεις με δημοτικές αρχές, με ΔΕΚΟ και άλλα. Από τις υποθέσεις του 2002 30,4% απασχόλησαν τον κύκλο κοινωνικής προστασίας και είναι θέματα ασφαλιστικά, θέματα υγείας και πρόνοιας. Το 23,7% απασχόλησε ο κύκλος ποιότητας ζωής, δηλαδή πολεο-

δομικά, περιβάλλον και άλλα. Το 10,7% απασχόλησε ο κύκλος δικαιωμάτων του ανθρώπου που αφορά κυρίως ζητήματα αλλοδαπών, ζητήματα ιθαγένειας και σεβασμού ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Καταθέτω και το δεύτερο σχετικό γράφημα για τα Πρακτικά. (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Λ. Τζανής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν γράφημα, το οποίο έχει ως εξής:

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Θα μπορούσαμε να πούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η συνταγματική κατοχύρωση της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής του Συνηγόρου του Πολίτη μαζί με το ΑΣΕΠ, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, την Επιτροπή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και την Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών, αποδεικνύει την εμπιστοσύνη και θα έλεγα και την έμπρακτη επιβράβευση της Κυβέρνησης προς τη λειτουργία του θεσμού, αλλά και τη διαρκή της προσπάθεια για βελτίωση των όρων λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης.

Όπως είπα και στην αρχή της τοποθέτησής μου, ο ερχομός του θεσμού και η λειτουργία του τάραξαν τα ήδη βαλτωμένα νερά της Δημόσιας Διοίκησης, μιας Δημόσιας Διοίκησης για την οποία κατά καιρούς όλοι στο χώρο αυτόν έχουμε συμφωνήσει ότι δεν βρίσκεται στο επίπεδο που θέλουμε και ότι χρειάζεται σκληρή δουλειά ακόμη για να πάρει το δρόμο της μεταρρύθμισής της και της βελτίωσης της λειτουργίας της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**.)

Θα ήθελα μόνο να θυμίσω ότι η συζήτηση κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος γύρω από τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, το χαρακτήρα και τη σκοπιμότητα της καθιέρωσής τους –εννώ τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές– υπήρξε πραγματικά ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα. Εκεί καταγράφει κανείς την κοινή επιφυλακτικότητα κομμάτων και Βουλευτών για την εύκολη επέκταση του θεσμού των ανεξάρτητων αρχών και την καταγράφει στις τοποθετήσεις των συναδέλφων Βουλευτών όλων των πολιτικών κομμάτων, τις οποίες δυστυχώς δεν έχω χρόνο για να θυμίσω, όχι για να ακυρώσω τη σημασία του θεσμού, αλλά για να υπογραμμίσω και εγώ την ανάγκη, το κράτος, η διοίκηση να προσφεύγει στις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές με φειδώ και μόνον όταν αυτές με τη λειτουργία τους δικαιώνουν την εμπιστοσύνη της πολιτείας προς αυτές.

Η ίδρυση λοιπόν ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, που ολοένα και περισσότερο επεκτείνεται καταδεικνύει, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η εκτελεστική εξουσία διαπιστώνει διαρκώς τις αδυναμίες της Δημόσιας Διοίκησης και με αναμφισβήτητη καλή διάθεση αναζητεί τρόπους αντιμετώπισης των προβλημάτων της λειτουργίας της. Το ίδιο ισχύει και για τα Σώματα Ελέγχου, που κι αυτά με έναν πολλαπλασιαστικό ρυθμό θα έλεγα, εμφανίζονται στο σύνολο της Δημόσιας Διοίκησης ως κατασταλτικός μηχανισμός.

Γεννήθηκε, λοιπόν, σε πολλούς ο προβληματισμός: Οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, που δεν ανήκουν στη νομοθετική και τη δικαστική ή την εκτελεστική εξουσία, αποτελούν ένα είδος τέταρτης εξουσίας; Κι αυτό δεν απασχόλησε μόνο τη συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, αλλά απασχολεί ολοένα και περισσότερο την παγκόσμια θεωρία. Έχουμε, λοιπόν, ανατροπή της παραδοσιακής διάκρισης των εξουσιών της κατά τον Μοντεσκιέ; Και, τελικά, είναι δυνατόν να εκφεύγει από οποιοδήποτε έλεγχο, ακόμη και από τον έλεγχο της Βουλής, η λειτουργία των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών;

Η υπαγωγή της επιλογής των προσώπων των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών στην αρμοδιότητα της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής και η υποβολή των εκθέσεών τους στη Βουλή αποτελεί κάποια απάντηση στα ερωτήματα αυτά. Αποτελεί, δηλαδή, μία προσπάθεια της Βουλής και της διοίκησης να υπαγάγουν σε κοινοβουλευτικό έλεγχο τη λειτουργία των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών που σε πολλές χώρες του κόσμου όπου υπάρχουν και λειτουργούν, δεν υπάγονται ούτε σ' αυτόν τον έλεγχο που, ήδη, προβλέπεται για τη δική μας χώρα.

Πέρα από αυτό, όμως, το πρόβλημα παραμένει το ζήτημα είναι άλλο: η εκτελεστική εξουσία οφείλει να σέβεται την αρχή της συνέχειας του κράτους. Κατά τη γνώμη μου, στο σεβασμό της συνέχειας του κράτους βρίσκεται ίσως και η απάντηση στο πρόβλημα της Δημόσιας Διοίκησης της χώρας. Η αρχή αυτή, κυρίως και πρωτίτως, είναι ανάγκη να υλοποιείται στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης. Δίχως σεβασμό στην αρχή της συνέχειας του κράτους στο χώρο της δημόσιας διοίκησης δεν θα μπορούσαμε ποτέ να φτάσουμε στο σημείο να μη χρειαζόμαστε τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, για να καλύπτουν αυτές το κενό αυτό που

η μη σωστή λειτουργία της δημόσιας διοίκησης παράγει.

Εκεί τα πολιτικά κόμματα υποχρεούνται –όχι απλά οφείλουν– να συγκλίνουν στην εφαρμογή ενός μακροχρόνιου μεταρρυθμιστικού προγράμματος για τη Δημόσια Διοίκηση, όπως είναι το Πρόγραμμα ΠΟΛΙΤΕΙΑ που υπάρχει και του οποίου η εφαρμογή πρέπει να επεκταθεί περισσότερο.

Το Εθνικό Συμβούλιο Διοικητικής Μεταρρύθμισης γι' αυτό το φιλόδοξο σκοπό συνεστήθη. Πρέπει εδώ να εκφράσω την ικανοποίησή και τα συγχαρητήριά μου προς το Υπουργείο Εσωτερικών, που δίνει σάρκα και οστά σε ένα θεσμό που μπορεί να επεκταθεί και να αποτελέσει βήμα προκοινοβουλευτικού διαλόγου, ώστε να αμβλύνονται όλες οι αντιθέσεις πριν ένα νομοσχέδιο ευρύτερου ενδιαφέροντος πάρει το δρόμο της ψήφισής του στη Βουλή.

Θα έλεγα, όμως –είναι μια πρόταση, κύριε Υπουργέ, που θα ήθελα να τη σκεφτείτε– ότι στο Εθνικό Συμβούλιο Διοικητικής Μεταρρύθμισης θα είναι καλό να καλούνται, έστω και χωρίς ψήφο –άλλωστε οι διαδικασίες του είναι χαλαρές– και όλοι οι διατελέσαντες κατά καιρούς Υπουργοί, Υφυπουργοί και Γραμματείς Δημόσιας Διοίκησης, ώστε με τις απόψεις τους να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση του προβλήματος, που είμαι βέβαιος ότι αποτελεί και δικό σας στόχο και δική σας φιλοδοξία: της μεταρρύθμισης και της εμπέδωσης μιας διαρκούς μεταρρυθμιστικής στη Δημόσια Διοίκηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να πω αρκετά πράγματα για τη Δημόσια Διοίκηση, γιατί είναι ένας χώρος στον οποίο ακούμπησα και εγώ τρία χρόνια από τη ζωή μου. Θα περιοριστώ, όμως, να πω μόνο τούτο: Εάν είχαμε πολλές ανεξάρτητες διοικητικές αρχές με την ποιότητα, το ρυθμό, τη σοβαρότητα στη λειτουργία τους, όπως ο Συνήγορος του Πολίτη, μία σοβαρότητα που εν πολλοίς οφείλεται και στην παρουσία του κ. Διαμαντούρου, είμαι βέβαιος ότι η Δημόσια Διοίκηση θα είχε να κερδίσει πάρα πολλά.

Εύχομαι ο θεσμός υπό το νέο του θεσμικό πλαίσιο και, κυρίως, με την αρμοδιότητά του να ρυθμίζει τα θέματα που αφορούν στα παιδιά και στα δικαιώματά τους, να δώσει σ' εμάς την ευκαιρία αργότερα να επιβραβεύσουμε για μία ακόμη φορά την ήδη καλή πορεία και λειτουργία του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Πολύζος, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το κεντρικό αναπτυξιακό πρόβλημα της χώρας είναι η Δημόσια Διοίκηση. Το αίτημα της διοικητικής μεταρρύθμισης παραμένει επίκαιρο και επιτακτικό. Εδώ θέλω να συμφωνήσω και εγώ με το συνάδελφο κ. Τζανή ότι η Δημόσια Διοίκηση πρέπει να αντιμετωπιστεί ως εθνική υπόθεση, διότι σίγουρα κανείς από εμάς δεν νιώθει υπερήφανος για το πού βρίσκεται και πώς λειτουργεί σήμερα η Δημόσια Διοίκηση.

Αποδεικνύεται δε από την εμπειρία και την επιστημονική έρευνα ότι μια αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση αποτελεί βασικό παράγοντα οικονομικής ευημερίας και ποιότητας ζωής. Οι πολίτες σήμερα απαιτούν ένα κράτος μικρό, αλλά ισχυρό και αποτελεσματικό. Απαιτούν μία Δημόσια Διοίκηση κρατική, ορθολογική με σύγχρονες υπηρεσιακές δομές και προσανατολισμένη στις νέες τεχνολογίες, επικεντρωμένη στις στρατηγικές επιλογές και με αποκέντρωση των εκτελεστικών δράσεων, με αξιοκρατία, με αναγνώριση των προσόντων και των ικανοτήτων των στελεχών της, με διαφάνεια και φιλικότητα προς τον πολίτη.

Η ελληνική πραγματικότητα είναι βέβαια πολύ διαφορετική. Το κράτος από υπηρέτης του πολίτη, έχει γίνει ο δυνάστης του. Απέκτησε ένα τεράστιο μέγεθος και απώλεσε ολοκληρωτικά την αποτελεσματικότητά του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κράτος έγινε μηχανισμός ισοπέδωσης των δημοσίων υπαλλήλων και αφαίρεσης κάθε ενεργητικότητας και πρωτοβουλίας από τους ικανούς, έγινε μέσο εξυπηρέτησης κομματικών και προσωπικών συμφερόντων, έγινε πεδίο διαφθοράς, εκμετάλλευσης και εύκολου

πλουτισμού σε βάρος των συμφερόντων της κοινωνίας.

Δεν χρειάζεται να σας θυμίσω τι λένε οι διεθνείς οργανισμοί, όπως ο ΟΟΣΑ, το Συμβούλιο της Ευρώπης και η Διεθνής Διαφάνεια για την ελληνική Δημόσια Διοίκηση. Μόνο υπερηφάνεια δεν μπορεί να αισθάνεται κανείς, όταν στην τελευταία έκθεση της Διεθνούς Διαφάνειας ερχόμαστε τεσσαρακοστοί τέταρτοι στον κόσμο και χειρότεροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ η Μποτσουάνα είναι στην εικοστή τέταρτη και η Ναμίμπια στην εικοστή όγδοη θέση. Είναι νότιος Αφρική εκεί και είναι καλύτερα.

Τα φαινόμενα αυτά αποτέλεσαν λόγο εισαγωγής και αντικείμενο δουλειάς του –ευτυχώς–αξιόπιστου θεσμού του Συνηγόρου του Πολίτη, ο οποίος με το έργο του έχει αναδειχθεί σε βασικό παράγοντα προστασίας των συμφερόντων των πολιτών και εντοπισμού των φαινομένων κακοδιοίκησης.

Βέβαια, πολύ φοβάμαι ότι για την Κυβέρνηση ο θεσμός αυτός λειτουργεί ως εργαλείο βελτίωσης της Δημόσιας Διοίκησης και περισσότερο ως άλλοθι, ως μέσο απόδοσης και μετάθεσης ευθυνών, ως πρόσχημα αποενοχοποίησης. Αντί, δηλαδή, να εκφράζει η Κυβέρνηση, όπως όλοι οι Έλληνες, την αγανάκτησή της για την τραγική κατάσταση στη Δημόσια Διοίκηση, αρκείται να εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι, ο Συνήγορος του Πολίτη εντοπίζει το πρόβλημα. Η αδράνεια όμως της Κυβέρνησης αποδεικνύεται και από τα ποσοστά αποδοχής των νομοθετικών, λειτουργικών και οργανωτικών προτάσεων του Συνηγόρου του Πολίτη, λειτουργία η οποία είναι πολύ πιο σημαντική από την επίλυση των κατ' ιδίαν ατομικών προβλημάτων.

Σύμφωνα λοιπόν με την τελευταία ετήσια έκθεση, ο βαθμός αποδοχής των προτάσεων αυτών είναι μικρότερος του 35%. Αυτό το ποσοστό δεν μπορεί και δεν είναι ικανοποιητικό για καμιά κυβέρνηση, πολύ δε περισσότερο για τα ελληνικά δεδομένα, που όλοι γνωρίζουμε ότι απέχουμε πάρα πολύ ακόμη, όχι απλά από το τέλειο, αλλά από το ανεκτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία θα ψηφίσει επί της αρχής το συζητούμενο νομοσχέδιο, όπως ψήφισε και τον ιδρυτικό νόμο. Θα ήθελα, βέβαια, σε αυτό το σημείο να τονίσω ότι η πατρότητα του θεσμού στη χώρα μας ανήκει στη Νέα Δημοκρατία. Εμείς ζητήσαμε πρώτοι τη δημιουργία του, εμείς επιβάλλαμε τη συνταγματική του κατοχύρωση, εμείς εκφράσαμε την άποψη ότι πρέπει να ενισχυθεί ο θεσμός σε έμφυχο υλικό και εξοπλισμό, αλλά και να του δοθούν, ει δυνατόν, περισσότερες αποφασιστικές αρμοδιότητες.

Στο πλαίσιο της επέκτασης των αρμοδιοτήτων, χαιρετίζουμε και την απόδοση καθηκόντων του Συνηγόρου του Παιδιού στην ήδη υπάρχουσα ανεξάρτητη αρχή. Πρόκειται πράγματι για μια αξιολογη πρωτοβουλία, η οποία ενσωματώνει στην προστατευτική ομπρέλα μιας πετυχημένης πρωτοβουλίας και ένα τμήμα του πληθυσμού που υστερούσε ως προς τις προϋποθέσεις και τις δυνατότητες αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων του.

Από εκεί και πέρα είναι απαραίτητες, νομίζω, ορισμένες προσθήκες και διορθώσεις στο προς συζήτηση κείμενο, έτσι ώστε να καταστεί ο θεσμός παραγωγικότερος και ουσιαστικότερος. Σίγουρα στη Διαρκή Επιτροπή που έγινε συζήτηση δεχθήκατε ορισμένα, κύριε Υπουργέ, τα οποία ενσωματώθηκαν στο νομοσχέδιο. Εμείς, βέβαια, έχουμε τις ενστάσεις μας σε ορισμένα, τα οποία θα σας ξαναπούμε ώστε, αν είναι δυνατόν, να ενσωματωθούν στο νομοσχέδιο.

Ένα θέμα βέβαια που μπορεί επί παραδείγματι να οδηγήσει σε αδιέξοδο και το οποίο δεν λύνεται με το νομοσχέδιο, είναι η περίπτωση κατά την οποία η διοίκηση προβάλλει –σας το είχα πει και στη Διαρκή Επιτροπή– τον ισχυρισμό του απορρήτου που αφορά την εθνική άμυνα, την κρατική ασφάλεια ή τις διεθνείς σχέσεις της χώρας. Ποιος θα κρίνει εάν όντως συντρέχουν αυτοί οι λόγοι ή απλά αποτελούν πρόσχημα για τη διοίκηση να αρνηθεί τη συνδρομή προς το Συνήγορο του Πολίτη.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω ότι δεν θα ήταν και τόσο σωστό να αφεθεί στη διακριτική ευχέρεια του Συνηγόρου να ορίσει εάν, τότε και πως θα αξιολογείται το προσωπικό που ο ίδιος προσέλαβε. Το ελάχιστο που πρέπει να κάνουμε είναι να ορίσουμε τον ελάχιστο χρόνο και τις ελάχιστες προδιαγραφές

που πρέπει να τηρούνται κατά την αξιολόγησή τους. Ορισμένες παρατηρήσεις θα κάνουμε κατά τη συζήτηση των άρθρων. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Ο κ. Χουρμουζιάδης έχει το λόγο ως ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατ' αρχάς δεν νομίζω ότι έχω να προσθέσω κάτι διαφορετικό απ' αυτά που είπα στην επιτροπή.

Θα ήθελα να κάνω δύο πολύ γενικές παρατηρήσεις. Η μία αφορά την αρνητική στάση και αρνητική ψήφο του κόμματός μας στο νομοσχέδιο αυτό, γιατί γενικά, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, πιστεύουμε ότι η ίδρυση, η θεσμοποίηση αυτών των ανεξάρτητων αρχών είναι σίγουρο ότι υποβαθμίζει την καλή διάθεση, όπως την χαρακτήρισε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, της πολιτείας να παρέμβει και νομοθετικά να άρει τα κενά της Δημόσιας Διοίκησης, του κράτους γενικά που καθιστούν αναγκαία την ίδρυση αυτών των ανεξάρτητων αρχών. Δηλαδή, έχουμε μπροστά μας ένα φαύλο κύκλο. Από τη μια πλευρά τα κενά της διοίκησης, από την άλλη η ίδρυση των ανεξάρτητων αρχών η οποία δημιουργεί μια εντύπωση στον κόσμο, στους πολίτες ότι να, το κράτος, η πολιτεία παρεμβαίνει και δημιουργεί μια αρχή η οποία θα μπορεί να τους λύσει ένα πρόβλημα όταν δημιουργηθεί μια διαφορά ανάμεσα σ' αυτούς και στη διοίκηση.

Νομίζουμε λοιπόν ότι η ίδρυση αυτών των αρχών υποβαθμίζει τη διάθεση της πολιτείας να παρεμβαίνει νομοθετικά και να αίρει τα κενά που παρουσιάζει η διοίκηση.

Είπε ο κ. Τζαννής, που άκουσα με πολλή προσοχή την ανάλυσή του, ότι η ίδρυση αυτών των αρχών δεν συνιστά τελικά μία ανατροπή της κλασσικής δομής του κράτους. Ωστόσο, συνιστούν αυτές οι αρχές μία εξουσία. Και εδώ είναι τελικά το οξύμωρο ότι ενώ συνιστά μια εξουσία αφού παρεμβαίνει, εξετάζει, δέχεται αναφορές παράπονα, καταγγελίες, την ίδια στιγμή δεν έχει καμία δυνατότητα αυτά τα παράπονα που είναι στη διάθεσή της και τελικά ελέγχει τον τρόπο που αυτά δημιουργούνται, να μην μπορεί να τα λύσει γιατί τελικά ο ρόλος της και η αρμοδιότητά της είναι καθαρά διαμεσολαβητική. Δηλαδή, απλώς βλέπει το κενό, δέχεται το παράπονο ή την καταγγελία και την μεταφέρει. Υπάρχει ένας χαρακτηρισμός στη σχετική βιβλιογραφία ότι είναι ο night watchman, δηλαδή, ένας νυκτοφύλακας, απλώς βλέπει και σφυριζεί, ώστε να παρέμβει η αστυνομία ή το κράτος, για να λύσει το πρόβλημα. Αυτό λοιπόν θα έλεγε κανείς ότι είναι μία γενική παρατήρηση.

Θα ήθελα να πω για τους αριθμούς που ανέφερε ο κύριος εισηγητής της Πλειοψηφίας, ότι πραγματικά αποκαλύπτουν τη δραστηριότητα, οι αριθμοί είναι εντυπωσιακοί, οι υποθέσεις τις οποίες αντιμετώπισε είναι πολύ ενδιαφέρουσες, αλλά την ίδια στιγμή όμως αποκαλύπτει και τα κενά της διοίκησης, γιατί εδώ έχουμε έναν αυτόματο μηχανισμό: Όσο δραστήριες είναι αυτές οι αρχές τόσο και πιο πολλά κενά έχει η διοίκηση.

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να κάνω και μερικές γενικές αναφορές σε πολύ συγκεκριμένα πράγματα.

Αυτός ο όρος και χαρακτηρισμός «ανεξάρτητη» δεν μπορεί να ισχύσει, γιατί είναι μία αρχή η οποία τελικά διορίζεται από μία συγκεκριμένη κυβέρνηση, ελέγχεται, δομείται, όσον αφορά τη λειτουργία της με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο και αυτό τον τρόπο δεν μπορεί να τον υπερβεί. Όλα αυτά τα στοιχεία –και θα μπορούσε κανείς να προσθέσει ακόμη περισσότερα– αίνουν το χαρακτηρισμό της «ανεξάρτητης». Δεν είναι λοιπόν ανεξάρτητες. Είναι αρχές οι οποίες τελικά εξυπηρετούν τη δημιουργία μιας εντύπωσης ότι υπάρχει ένα κράτος και μάλιστα κοινωνικό, το οποίο έχει ως συμπαραστάτη, ως βοηθό αυτές τις αρχές. Και στην προκειμένη περίπτωση μιλάμε για την ανεξάρτητη αρχή του Συνηγόρου του Πολίτη.

Η άλλη παρατήρησή μου έχει να κάνει με τις αρμοδιότητες. Από την στιγμή που διαμεσολαβεί αυτή η αρχή, τελικά μπορεί κανείς με μία ακραία έκφραση να πει ότι καταντούν να είναι διακοσμητικές, ότι απλώς υπάρχουν παρ' όλο που έχουν ένα εξαιρετικά μεγάλο και άρτιο προσωπικό, επιστήμονες, επιστημονι-

κές επιτροπές, διοικητικά συμβούλια. Ωστόσο όλος αυτός ο κόσμος, ο επιστημονικά θεμελιωμένος, ο ανεξάρτητος, δεν μπορεί να λύσει ένα πρόβλημα. Απλώς το φέρνει στην επιφάνεια και το μεταφέρει στην πολιτεία, στα αρμόδια όργανα της πολιτείας.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, όταν μια κυβέρνηση έχει τελικά ένα κύκλο τέτοιο ανεξάρτητων αρχών –μάλιστα ο εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε ότι διευρύνεται αυτός ο κύκλος ή ότι θα διευρυνθεί, δεν θυμάμαι καλά– θα δημιουργηθεί μια τάση ανατροπής της κλασικής δομής του κράτους. Θα αποτελέσουν όλες αυτές μαζί οι ανεξάρτητες αρχές μία εξουσία, η οποία δεν θα έχει χαρακτήρα νομοθετικό, εκτελεστικό, διοικητικό ή δικαστικό. Θα αποτελούν εξουσία με αυτό το οξύμωρο στοιχείο ότι δεν θα μπορούν να λύσουν το πρόβλημα.

Η τελευταία μου παρατήρηση αφορά αυτή την προσθήκη για την αρχή, που αν τη δει κανείς γενικά και εντελώς θεωρητικά και θα έλεγα και αφηρημένα θα καταλάβει ότι αποκτά και μία άλλη αρμοδιότητα, που αφορά τα δικαιώματα του παιδιού. Νομίζω ότι κανείς θλίβεται με αυτή την πρωτοβουλία που στην επιτροπή, αν θυμάστε, κύριε Υπουργέ, είπα ότι δεν θέλω να τη χαρακτηρίσω ως υποκριτική. Είναι όμως υποκριτική. Γιατί αν σκεφθεί κανείς τα προβλήματα που σήμερα το παιδί το ελληνόπουλο ή αν θέλετε το παιδί του μετανάστη αντιμετωπίζει και αν προσπαθήσει να δει με ποιόν τρόπο αυτή η δημόσια ανεξάρτητη αρχή είναι δυνατόν να αντιμετωπίσει, τότε πραγματικά θα κουνήσει το κεφάλι του αρκετά ειρωνικά.

Τι θα κάνει αυτή η επιτροπή για τα δικαιώματα του παιδιού της περιφέρειας, των αγροτών που χειμάζονται, των ανέργων που δυστυχούν, τα παιδιά των φαναριών, τα παιδιά των μεταναστών; Είναι δυνατόν η προσθήκη μίας άλλης αρμοδιότητας για τα δικαιώματα του παιδιού να λύσει αυτά τα προβλήματα;

Και οι ημέρες αυτές, κύριε Τζανή, μας θυμίζουν ότι τα παιδιά σήμερα δουλεύουν, πεθαίνουν, αρρωσταίνουν χωρίς να έχουν μια φροντίδα. Πραγματικά αυτές τις ημέρες που μας πέρασαν με αυτόν τον οργανισμό των διαφημίσεων διαπίστωσα, κύριε Πρόεδρε, ότι το 60% των διαφημίσεων αυτή τη στιγμή στην τηλεόραση γίνεται από τα παιδιά. Βλέπουμε παιδιά που χορεύουν, παιδιά που δείχνουν κ.ο.κ. Αλλά ν'να μην αναφέρω περισσότερα και βγω εκτός θέματος.

Επομένως, και αυτή η προσθήκη δεν μας βοηθάει να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η κ. Χριστίνα Σπυράκη, Βουλευτής Επικρατείας, καθώς και οι συνάδελφοι Πάνος Παναγιωτόπουλος Βουλευτής Β' Αθηνών και Γεώργιος Τσούρνος Βουλευτής Αργολίδος, ζητούν ολιγοήμερη άδεια απουσίας τους στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι:

1. Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κατέθεσε σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Σύμβασης για το Πρόγραμμα έκδοσης Νομισμάτων για την Ολυμπιάδα του 2004».

2. Οι Υπουργοί Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας για την ίδρυση του Διεθνούς Οργανισμού Αμπέλου και Οίνου».

3. Οι Υπουργοί Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κρατικής Διοίκησης Δασών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας για συνεργασία στον τομέα της δασοπονίας».

4. Οι Υπουργοί Εξωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ της Διπλωματικής Ακαδημίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Διπλωματικής Ακαδημίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας».

5. Οι Υπουργοί Εξωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ της Διπλωματικής Ακαδημίας του Υπουργείου Εξωτερι-

κών της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Διπλωματικής Ακαδημίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Ρωσικής Ομοσπονδίας».

6. Οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Ανάπτυξης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Καζακστάν για την προώθηση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων».

7. Οι Υπουργοί Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας και Μεταφορών και Επικοινωνιών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας για οικονομική και τεχνολογική συνεργασία».

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διευκρίσεις Επιτροπές.

Ο κ. Κουβέλης εκ μέρους του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, την ίδρυση και τη λειτουργία τους, τις γέννησε μέσα στη διαδρομή των ετών, η δυσλειτουργία του κράτους και η επισημασμένη αδυναμία του να ανταποκριθεί σε όλα εκείνα τα οποία υποχρεούται να εξασφαλίζει για τους διοικουμένους, για τους πολίτες. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι κάθε φορά που θα διαπιστώνεται μία δυσλειτουργία, μικρή ή μεγάλη, θα πρέπει να οδηγούμαστε στο να ιδρύουμε ανεξάρτητες διοικητικές αρχές ή και ειδικά σώματα ελέγχου. Και το λέω αυτό, γιατί τον τελευταίο καιρό γινόμαστε μάρτυρες εκ των πραγμάτων και συνεργοί, στην ίδρυση διαφόρων διευθύνσεων εσωτερικών υποθέσεων, Σωμάτων Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, υπηρεσιών Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης και το αποτέλεσμα κύριε Υπουργέ, παραμένει το ίδιο.

Δεν θα επαναφέρω αυτό που κατά κόρον ακούγεται, περί της διαπιστωμένης διαφθοράς. Αυτό αποτελεί κοινό τόπο. Ούτε θα αναφερθώ σε εκείνα που σημαντικά και αξιολογικά επισημαίνει ο Συνήγορος του Πολίτη με την ετήσια έκθεσή του. Θα πω όμως ότι όσο χρήσιμη είναι η ύπαρξη και η λειτουργία της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, του Συνήγορου του Πολίτη, άλλο τόσο χρήσιμο και αναγκαίο είναι να λειτουργήσει συντεταγμένα η Δημόσια Διοίκηση. Διότι είμαι βέβαιος, ότι αν απουσίαζε αυτή η συντεταγμένη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, θα έχουμε έναν εξαιρετικά εργώδη Συνήγορο του Πολίτη, ο οποίος για άλλη μία φορά, δυστυχώς, θα επαναλαμβάνει και σε μεγαλύτερο βαθμό, αυτό το οποίο μας λέει όλα αυτά τα χρόνια με τις εκθέσεις που καταθέτει, δηλαδή, ότι οι πολίτες διαμαρτύρονται, ότι οι πολίτες έχουν εξαιρετικά προβλήματα, ότι οι πολίτες ταλαιπωρούνται από την ευρύτερη Δημόσια Διοίκηση. Επομένως, μη θεωρήσουμε ότι είναι πανάκεια η λειτουργία των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών. Απλώς με εξαιρετική φειδωλά επιλέγουμε αυτές τις ανεξάρτητες αρχές. Είναι συναφές το θέμα και γι' αυτό το αναφέρω. Ερευνήστε, κύριοι συνάδελφοι, για να διαπιστώσετε το έργο άλλων ανεξάρτητων διοικητικών αρχών. Είμαι βέβαιος ότι, όταν κάνετε αυτή την έρευνα, θα καταλήξετε στο συμπέρασμα ότι ελαχιστότατες διοικητικές αρχές ανταποκρίνονται σε εκείνο που ο νομοθέτης θέλησε.

Δηλαδή, να καλύπτουν και να αντιμετωπίζουν ζητήματα που παράγονται από τη δυσλειτουργία του κράτους. Όμως ο Συνήγορος του Πολίτη έχει επιτελέσει με έναν εξαιρετικό τρόπο το καθήκον του. Θα έλεγα ότι είναι η ανεξάρτητη διοικητική αρχή που ίσως δικαιολογεί την ύπαρξη των άλλων διοικητικών αρχών, με την έννοια ότι έχει δώσει συγκεκριμένα αποτελέσματα. Είμαστε υποχρεωμένοι να αναφέρουμε αυτά τα αποτελέσματα, όχι μόνο για να επαινέσουμε τον συνήγορο, τους βοηθούς του και όλο το στελεχιακό δυναμικό της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, αλλά για να προσπαθήσουμε –και έχουμε αρμοδιότητα να διεκδικήσουν και οι άλλες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές την αποτελεσματική τους λειτουργία και να γίνουν παραγωγοί του έργου που θέλησε ο νομοθέτης όταν τις ίδρυσε.

Κατά συνέπεια, νομοθετώντας σήμερα, πρέπει να αναφερθούμε στο Συνήγορο του Πολίτη με έναν εξαιρετικά θετικό τρόπο, διότι είναι θετικό το αποτέλεσμα που παρήγαγε μέσα στη δια-

δρομή της ζωής του θεσμού.

Θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε, ότι ο Συνήγορος του Πολίτη ορθά αναλαμβάνει και τη διαμεσολάβηση σε ό,τι έχει σχέση με τα δικαιώματα του παιδιού, όπως αυτά απορρέουν από το ελληνικό Σύνταγμα, από τους νόμους, από τις διεθνείς συμβάσεις. Βεβαίως, είμαι υποχρεωμένος να πω ότι έχω την άποψη μαζί με άλλους συναδέλφους, ότι θα έπρεπε ο συνήγορος του παιδιού να είναι αυτονομημένη ανεξάρτητη διοικητική αρχή, όχι επειδή επηρεάζομαι από τον περίπου αντίστοιχο θεσμό που ισχύει στη Γαλλία από το έτος 2000 –εκεί έχουμε το θεσμό του υπερασπιστή του παιδιού– αλλά γιατί θεωρώ ότι τα δικαιώματα του παιδιού έχουν την ευαισθησία τους, έχουν τα προβλήματά τους αναφορικά με την υλοποίησή των δικαιωμάτων τους και έχουν και δυσχέρειες που γεννώνται ως εκ της φύσεως και εκ του χαρακτήρα αυτής της ανθρώπινης ύπαρξης που λέγεται παιδί. Αντιλαμβάνεστε ότι στην υπόθεση εμπλέκονται πάρα πολλά μεγέθη, η κοινωνία, η οικογένεια, το κράτος, η διοίκηση. Όλα αυτά γίνονται πιά σύνθετα ως μεγέθη και ζητήματα, όταν αντανακλώνται στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού.

Πάντως, θεωρώ ότι είναι θετικό το γεγονός πως στις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη ανήκει και η υπεράσπιση, η προστασία και η φροντίδα για τα δικαιώματα του παιδιού. Κατά τούτο δικαιολογείται απόλυτα και ο πέμπτος βοηθός συνηγόρου, διότι είμαι βέβαιος πως καλείται να αντιμετωπίσει αυτόν τον ειδικότερο τομέα.

Γνωρίζω ότι ομιλώ επί της αρχής του σχεδίου νόμου και ότι οι επιμέρους παρατηρήσεις θα γίνουν στη συζήτηση επί των άρθρων. Σπεύδω, όμως, υπερασπιζόμενος την άποψη ότι η ανεξάρτητη διοικητική αρχή πρέπει να είναι με κάθε τρόπο ανεξάρτητη, να υποστηρίζω την άποψη ότι και οι βοηθοί του συνηγόρου θα πρέπει να ορίζονται με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής μετά από πρόταση βεβαίως του ίδιου του συνηγόρου. Νομίζω ότι για την ταυτότητα του λόγου είναι συνεπέστερη μία τέτοια ρύθμιση από τη ρύθμιση που γίνεται με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, δηλαδή, να ορίζονται μετά από πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη από τον Υπουργό. Θεωρώ ότι θα είμαστε συνεπέστεροι προς τη λογική, το χαρακτήρα και προς τη φύση την ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, εάν νομοθετήσουμε και οι βοηθοί του συνηγόρου να ορίζονται μετά από απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής, όπως ορίζει το άρθρο 101 Α' του Συντάγματος για το Συνήγορο του Πολίτη.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω να προσθέσω περισσότερα στα όσα υποστηρίζω σήμερα και στα όσα υποστήριξα και στη Διαρκή Επιτροπή.

Θέλω, όμως, ολοκληρώνοντας αυτές τις σκέψεις μου, να επισημάνω για άλλη μία φορά το εξής. Όσο καλός και αν είναι ο Συνήγορος του Πολίτη, όσο εργώδης και αν είναι η παρουσία του στην ευρύτερη δημόσια ζωή του τόπου, όσο ενδιαφέρον και ευαισθησία και αν επιδεικνύει ο Συνήγορος του Πολίτη, δεν θα αντιμετωπιστούν τα ζητήματα της κακοδιοίκησης και τα ζητήματα της διαφθοράς και δεν θα σταματήσει η ταλαιπωρία του Έλληνα πολίτη, εάν δεν λειτουργήσει η Δημόσια Διοίκηση συντεταγμένα, αξιολογικά και ελεγχόμενη από την ίδια την κοινωνία των πολιτών.

Κύριε Πρόεδρε, ψηφίζω το σχέδιο νόμου επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει ο κ. Φραγκλίνος Παπαδέλλης.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να ευχηθώ χρόνια πολλά και καλή χρονιά σε όλους μας!

Κύριε Πρόεδρε, δεν νομίζω ότι θα προσθέσω και εγώ κάτι επιπλέον στα όσα ήδη θετικά ακούστηκαν από όλες σχεδόν της Πτέρυγες του Κοινοβουλίου υπέρ του θεσμού του Συνηγόρου του Πολίτη και βεβαίως και υπέρ εκείνου ο οποίος ασκεί το συγκεκριμένο θεσμό από την ημέρα της θεσμοθέτησης του μέχρι σήμερα, του κ. Διαμαντούρου.

Νομίζω, δηλαδή, ότι είναι χρέος όλων μας να επισημάνουμε αυτό που τόνισε ο κ. Κουβέλης, ότι ίσως ο τρόπος λειτουργίας του κ. Διαμαντούρου να είναι ακριβώς το υπόδειγμα για το πώς θα πρέπει να λειτουργούν οι ονομαζόμενες ανεξάρτητες αρχές.

Νομίζω ότι πλέον αυτός ο θεσμός έχει καταξιωθεί κοινωνικά, έχει γίνει αποδεκτός και από τις υπηρεσίες και από τα πρόσωπα και η εγκυρότητά του –καμιά φορά και μέσα από υπερβολές που τονίζονται από πολλές πλευρές– δεν αμφισβητείται από κανέναν.

Υπό αυτή, λοιπόν, την έννοια, θεωρώ το σχετικό νομοθέτημα, το οποίο στην ουσία δεν είναι παρά η επανάληψη δεδομένων και καταστάσεων που ήδη ισχύουν στα χρόνια λειτουργίας του θεσμού και απλά η τελευταία συνταγματική αναθεώρηση επέβαλε τη θεσμοθέτησή του, θετικό δεδομένου ότι είναι καλό όλοι μας να έχουμε μία συγκροτημένη άποψη για το τι ακριβώς ισχύει σε ό,τι αφορά τις νομοθετικές δυνατότητες και δεσμεύσεις τις οποίες έχει ο Συνήγορος του Πολίτη.

Λίγα πράγματα είναι τα καινούργια που εισάγονται από αυτό το νομοθέτημα –τα τόνισε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας– μεταξύ των οποίων είναι η διεύρυνση ορισμένων αρμοδιοτήτων του, η θεσμοθέτηση πέμπτου Βοηθού Συνηγόρου και η αναφορά αυτού του σχεδίου νόμου στην ειδική θέση την οποία θα κατέχει η προάσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού εκ μέρους ενός εκ των πέντε Βοηθών Συνηγόρων του Πολίτη.

Θέλω λοιπόν –και πήρα το λόγο περισσότερο για να τονίσω αυτό το σημείο– να σταθώ με λίγα λόγια σε ένα συγκεκριμένο σημείο. Μάλιστα, θα ήθελα να μου επιτραπεί μία μορφή αναδρομής στο θέμα της πρότασης αυτής, γιατί θεωρώ ότι είναι και χρέος απέναντι στον εαυτό μου, προκειμένου ορισμένα πράγματα να κατοχυρώνονται και μέσα από τις διαδικασίες της Βουλής.

Θέλω, λοιπόν, πρώτα να υπενθυμίσω προς τον αγαπητό Αντιπρόεδρο της Βουλής, τον κ. Γείτονα, ότι όταν είχε τις ευθύνες του Υπουργείου Υγείας, ως Υπουργός Υγείας, τον Ιούνιο του 1997, έχω αποστείλει επιστολή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το επιβεβαιώνω, κύριε Παπαδέλλη. Είχαμε μιλήσει τότε και σας είπα τις απόψεις μου. Συνέβησαν τα πράγματα έτσι ακριβώς όπως τα λέτε.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Χαίρομαι, κύριε Πρόεδρε,

Από το 1997, λοιπόν, είχα στείλει επιστολή προς τον τότε Υπουργό Υγείας, θεωρώντας ότι το αντικείμενο προάσπισης των δικαιωμάτων του παιδιού είναι λίγο πολύ και στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του Υπουργού Υγείας –ίσως καθ' υπερβολή, ίσως ασφαλέμενα– και του πρότεινα να μεσολαβήσει στην Κυβέρνηση, ώστε να θεσπιστεί θέση Συνηγόρου του παιδιού.

Στο θέμα αυτό, βεβαίως, θα έλεγα ότι ταυτίζομαι απόλυτα με τις απόψεις που εξέφρασε ο κ. Κουβέλης, ότι δηλαδή θα έπρεπε –ίσως όχι καθ' υπερβολή– να θεσπιστεί Συνήγορος του Παιδιού, δηλαδή διαφορετική αρχή. Ο λόγος, αφ' ενός μεν, είναι πληθυσμιακός. Δυόμισι εκατομμύρια παιδιά περίπου διαθέτει η χώρα μας αυτήν τη στιγμή, άρα ο πληθυσμός είναι τεράστιος. Αυτό, όμως, είναι το λιγότερο. Αφ' ετέρου και κυριότατα, διότι το αντικείμενο που αφορά την προστασία της παιδικής ηλικίας συνολικά έχει τόσες ιδιαιτερότητες, τόσες διαφορές από τον ενήλικο, τόση μεγάλη εθνική σημασία –όλοι ξέρετε ότι το μέλλον μιας χώρας είναι τα παιδιά της– που νομίζω ότι δεν θα ήταν υπερβολή, αν εθεσπίζετο θέση Συνηγόρου του Παιδιού ξεχωριστή, ανεξάρτητη, έτσι όπως ισχύει σε μερικές χώρες σε όλο τον κόσμο. Αναφέρθηκε η Γαλλία. Γνωρίζω ότι κάτι τέτοιο υπάρχει στη Σουηδία αλλά –απ' ό,τι ξέρω– και αλλού.

Οι προσπάθειες τις οποίες ξεκίνησα το 1997 δεν είχαν ως πρωτοβουλία μόνο την επιστολή μου προς τον τότε Υπουργό Υγείας, τον κ. Γείτονα. Συνέχισα και με επιστολή την οποία κατέθεσα προς τον κ. Διαμαντούρο, Συνήγορο του Πολίτη πλέον τότε, τον Αύγουστο του 1998. Μόνο που τότε, διαπιστώνοντας και εγώ τις δυσχέρειες που υπήρχαν σε ό,τι αφορά τον οργανικό –αν θέλετε– τομέα για τη δημιουργία ενός Ανεξαρτήτου Συνηγόρου του Παιδιού, πρότεινα στον κ. Διαμαντούρο –αλλά σας το διαβάζω– ότι «βεβαίως, δεν είναι δυνατό να προτείνετε τη λειτουργία ανεξάρτητου θεσμού, αλλά ενός θεσμού που θα λειτουργεί μέσα στα πλαίσια της υπηρεσίας την οποία διευθύνετε». Δηλαδή αυτό που γίνεται σήμερα το είχα προτείνει από το 1998. Όταν έγιναν οι αναφορές μου –θα μου επιτραπεί η παρέκκλιση– δεν είχα προσέξει την παρουσία του κ. Διαμαντούρου. Χαίρομαι γιατί –απ' ό,τι βλέπω– ο κ. Διαμαντούρος, παρών

στη συζήτηση μας, συμφωνεί.

Με πολλές επανειλημμένες προσπάθειες επιχείρησα τη θέσπιση Συνηγόρου του Παιδιού. Οφείλω δε να πω ότι συνέχεια των ενεργειών αυτών υπήρξε μια επιστολή προς τον Πρωθυπουργό κ. Σημίτη το Μάρτιο του 2002, την πρωτοβουλία της οποίας είχα. Φρόντισα να πάρει η επιστολή αυτή διακομματικό χαρακτήρα. Τη συνυπέγραψαν δεκαοκτώ Βουλευτές, μεταξύ των οποίων και ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χουρμουζιάδης και ο εισηγητής του Συνασπισμού κ. Κουβέλης και πολλοί άλλοι. Με την επιστολή αυτή καλούσαμε τον Πρωθυπουργό να προβεί στη θέσπιση Συνηγόρου το Παιδιού. Επί της επιστολής αυτής υπήρξε άμεση απάντηση του Πρωθυπουργού το Μάρτιο, επίσης, του 2002, με την οποία δηλώνει ότι αποδέχεται την πρόταση και ότι έχει δώσει εντολή στις νομικές του υπηρεσίες να προχωρήσουν στη διαμόρφωση, μέσα στο υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, του θεσμού του Συνηγόρου του Παιδιού.

Τα δύο αυτά έγγραφα -μόνο για ιστορικούς λόγους- τα καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής, για να υπάρχουν για οποιονδήποτε θα θελήσει στη συνέχεια να ενδιατρίψει επ' αυτού.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φραγκλίνος Παπαδέλλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνω, λοιπόν, επαναφέροντας όλο αυτό το ιστορικό που ανέφερα ως πρόταση πλέον προς τον παριστάμενο Υφυπουργό Εσωτερικών. Η πρότασή μου έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Βεβαίως, θα ήταν ορθό, όπως τόνισα σε κάποιο σημείο, να υπάρξει θέσπιση θέσεως Συνηγόρου του Παιδιού. Φαίνεται, όμως, ότι η συγκυρία, ο χρόνος, κ.λπ. δεν το επιτρέπουν. Το αποδέχομαι κατ' αρχήν. Προτείνω, όμως, στο νομοθέτημα που καταθέτετε να υπάρξει ειδικό άρθρο και αναφορά ξεχωριστή στο ότι ο ένας εκ των βοηθών Συνηγόρων του Πολίτη θα είναι βοηθός Συνήγορος με αντικείμενο την προάσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού.

Κύριε Υπουργέ, αυτή είναι η πρότασή μου. Στη συζήτηση των άρθρων θα πω περισσότερες λεπτομέρειες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, όπως διευκρινίσθηκε και στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή, η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου επί της αρχής, όπως θα το ψηφίσει και ως προς τα άρθρα.

Νομίζω μάλιστα πως με την ευκαιρία μίας τέτοιας συναινετικής διαδικασίας, που θυμίζω ότι με τον τρόπο αυτό θωρακίζει τον ίδιο το θεσμό και τη λειτουργία του για το μέλλον, είναι ανάγκη να τονίσω γιατί η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει «ναι». Για δύο λόγους: Πρώτον, γιατί ο θεσμός είναι αναγκαίος. Γι' αυτό άλλωστε κατοχυρώνεται συνταγματικώς, γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία πρωταγωνίστησε σε αυτήν τη συνταγματική κατοχύρωση. Και, δεύτερον, γιατί ο θεσμός πέτυχε στην αποστολή του.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κατοχύρωση του Συνηγόρου του Πολίτη. Όχι....

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Του Συνηγόρου του Πολίτη, κύριε Κεδίκογλου.

Επειδή λοιπόν ο θεσμός είναι αναγκαίος και επειδή πέτυχε στην αποστολή του, γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει την αρχή του σχεδίου νόμου. Πρώτα-πρώτα γιατί είναι αναγκαίος ο θεσμός; Θα τονίσω για πολλοστή φορά ότι παρατηρήσαμε το φαινόμενο του πολλαπλασιασμού των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών, το οποίο δεν είναι πάντοτε θετικό. Δεν είναι πανάκεια ο θεσμός των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών. Θα μπορούσε μάλιστα να θεωρηθεί κανείς ότι ο ανεξέλεγκτος πολλαπλασιασμός τους εγκυμονεί πολλούς και σημαντικούς κινδύνους.

Είναι συγκεκριμένα τα πεδία στα οποία μπορεί να υπάρξει αποδοτική ένας τέτοιος θεσμός. Και εδώ, στην περίπτωση του Συνηγόρου του Πολίτη, βρισκόμαστε σε ένα τέτοιο πεδίο. Πότε είναι αναγκαίο να υπάρξουν Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές; Όταν χρειάζεται να υπάρχει έλεγχος της πολιτικής εξουσίας ως

προς τον τρόπο με τον οποίο παρεμβαίνει στη ρύθμιση της κοινωνικής και οικονομικής ζωής, όταν χρειάζεται να υπάρχουν διαμεσολαβητικοί θεσμοί, οι οποίοι δεν χειραγωγούνται, δεν ποδηγετούνται από την πολιτική εξουσία.

Ως τέτοιους θεσμούς έχουμε π.χ. το Συνήγορο του Πολίτη, όπου ο καταγγελτικός του ρόλος δικαιολογεί πλήρως την ανεξαρτησία της αρχής, την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, όπου εκεί η ίδια π.χ. η πολιτική εξουσία μπορεί να παραβιάζει τα προσωπικά δεδομένα, και χρειάζεται ένας έλεγχος και έναντι αυτής. Το θέμα επίσης του τρόπου με τον οποίο λειτουργούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δικαιολογεί τέτοια ανεξαρτησία. Επομένως το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης δικαιολογείται, δεδομένου ότι είναι γνωστό πως και σε αυτήν την περίπτωση το ίδιο το κράτος -μέσω της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης- μπορεί και αυτό να παραβιάζει τους βασικούς κανόνες του Συντάγματος.

Όπου δηλαδή είναι το ίδιο το κράτος, το οποίο μπορεί να παραβιάσει κανόνες και πρέπει να ελεγχθεί και αυτό, εκεί χρειάζεται η Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή, ως υπηρεσία η οποία είναι δυνατό να λειτουργήσει πέρα και έξω από πολιτική ποδηγέτηση και χειραγώγηση. Βεβαίως, το ξανατονίζω, όπου χρειάζεται ο καταγγελτικός λόγος μίας Ανεξάρτητης Αρχής -όπως εδώ- δικαιολογείται η ύπαρξη μίας τέτοιας αρχής, όπως είναι ο Συνήγορος του Πολίτη. Για αυτό υπάρχει και σε τόσες άλλες χώρες και είναι ένας θεσμός πετυχημένος.

Αλλά πρέπει να επισημάνω ότι το «ναι» οφείλεται και στο ότι πέτυχε ο θεσμός στην Ελλάδα. Αυτό δεν το ομολογούμε μόνο εδώ. Δεν φαίνεται μόνο εδώ από τα εύσημα τα οποία απονέμει η Βουλή στο Συνήγορο και τους συνεργάτες του. Προκύπτει και από την καταξίωση και τη νομιμοποίηση από την ίδια την κοινή γνώμη, η οποία προσφεύγει με εμπιστοσύνη στο θεσμό αυτό. Και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Νομικό πλαίσιο υπάρχει;

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Μη διακόπτετε, κύριε Κεδίκογλου, σας παρακαλώ. Μπορείτε να πάρετε το λόγο αύριο στα άρθρα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι αναγκαίο στο σημείο αυτό να επισημάνω επίσης ότι αυτά τα δύο θετικά σημεία -δηλαδή η αναγκαιότητα του θεσμού και η ομαλή λειτουργία του- έχουν δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, ώστε ο θεσμός αυτός όχι μόνο να υπάρχει, αλλά και να εξελιχθεί.

Είμαστε δε σύμφωνοι και στο να προστεθούν συγκεκριμένες αρμοδιότητες σε ό,τι αφορά το Συνήγορο του Παιδιού. Είμαστε επιφυλακτικοί στο αν θα μπορούσε να πει κανείς ότι χρειάζεται ένας θεσμός ειδικός για το παιδί. Γιατί πρέπει να δούμε μέσα από τη λειτουργία του θεσμού αν μπορούμε να τον διασπάσουμε σε περισσότερα πεδία. Γιατί δεν είναι μόνο το παιδί, υπάρχουν και άλλοι τομείς στους οποίους μπορούμε να δούμε τι θα συμβεί.

Θα θυμίσω δε το πόσο ανακόλουθη είναι η Κυβέρνηση, όταν εμείς μέναμε από την αρχή στην ενότητα του θεσμού και είχαμε πει ότι χρειάζεται τώρα αυτή η ενότητα. Και μόνο όταν δούμε ότι λειτουργεί ομαλά, τότε να εξετάσουμε την περίπτωση όπου θα είχαμε και άλλους συνηγόρους σε άλλους τομείς που θα βλέπαμε ότι χρειάζεται να εξελιχθούν, λόγω της σημασίας του συγκεκριμένου πεδίου.

Ο ίδιος όμως ο Πρωθυπουργός, ο οποίος παραμονές των εκλογών -κύριε Υπουργέ, για καθαρά προεκλογικούς λόγους, αλλιώς θα είχε συγκεκριμενοποιήσει και θα είχε εκπληρώσει την υποχρέωσή του αυτή- είχε μιλήσει για Συνήγορο της Υγείας, για Συνήγορο του Ασθενούς, δεν εξεπλήρωσε ποτέ του αυτήν την υποχρέωση. Είναι στο πρόγραμμά σας γραμμένο και είναι εξαγγελία του κυρίου Πρωθυπουργού. Εδώ μέσα αρνήθηκε εκ των υστέρων ότι θα το έκανε. Είναι γιατί κατάλαβε αυτό που όλοι είχαμε καταλάβει από την αρχή.

Εμείς λοιπόν λέμε «ναι» στη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων, ειδικά για το θέμα του παιδιού, πλην όμως θεωρούμε ότι είναι χωρίς ακόμα να αποφανθούμε ότι ένας τέτοιος θεσμός θα έπρεπε να υπάρχει κεχωρισμένος σε σχέση με το Συνήγορο του Πολίτη. Όμως οφείλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εκφράσω σημαντικές επιφυλάξεις όχι για το Συνήγορο του

Πολίτη αλλά για τον περίγυρο μέσα στον οποίο λειτουργεί.

Ο Συνήγορος του Πολίτη είναι καταγγελτικός και διαμεσολαβητικός μηχανισμός. Δεν έχει άλλες ουσιαστικές αρμοδιότητες. Αναδεικνύει τις κακοδαιμονίες της κακοδιοίκησης, της κακοδιαχείρισης, της διαπλοκής και της διαφθοράς, είτε αυτεπαγγέλτως είτε μέσα από καταγγελίες.

Το ερώτημα είναι το εξής: τι γίνεται όχι με το Συνήγορο του Πολίτη όταν αναδεικνύει τέτοια φαινόμενα, αλλά στη συνέχεια με την καταστολή και, κυρίως, με την πρόληψη. Γιατί να έρχεται η έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη και να διεκτραγωδείται όλα τα δεινά της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης, νομίζω ότι δεν αρκεί σε τίποτε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτά προκαλούν τη διακοπή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Παυλόπουλε, με συγχωρείτε. Κύριε Κεδίκογλου, αφήστε τις διακοπές να πάρете το λόγο αύριο να τα πείτε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό απλώς και μόνο δείχνει την παθογένεια. Μοιάζει δηλαδή με το γιατρό ο οποίος αρκείται μονάχα στο να κάνει διάγνωση, αλλά να μη δίνει θεραπεία. Περί αυτού πρόκειται.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι γιατρός που αρκείται σε απλή διάγνωση δεν είναι σπουδαίος γιατρός. Αυτό συμβαίνει και με το Συνήγορο του Πολίτη σήμερα. Και δεν είναι προς ψόγο του Συνηγόρου γιατί δεν είναι αρμοδιότητά του. Πρέπει να πω όμως ότι αυτό οφείλεται στα εξής πράγματα: Πρώτα -πρώτα το πεδίο αρμοδιοτήτων του Συνηγόρου του Πολίτη είναι περιορισμένο. Υπάρχουν ολόκληροι τομείς, με κύριο άξονα το προσωπικό των δημοσίων υπηρεσιών, όπου δεν έχει αρμοδιότητες ο Συνήγορος του Πολίτη, όταν όλοι ξέρουμε ότι η διαφθορά, η διαπλοκή, η κακοδιοίκηση, η κομματική γραφειοκρατία εκπορεύονται ιδίως μέσα από δημόσιες υπηρεσίες εν πολλοίς και όταν από εκεί και πέρα ο Συνήγορος του Πολίτη, όχι μόνο δεν μπορεί να κάνει τίποτε εκεί, αλλά ούτε καν μπορεί να αναδείξει τα φαινόμενα αυτά, γιατί δεν έχει αρμοδιότητα παρέμβασης. Άρα ο περιορισμός του πεδίου -αναγκαίος ως ένα σημείο, και για λόγους Συντάγματος και γιατί δεν μπορεί να αποφαίνεται ο Συνήγορος του Πολίτη επί παντός επιστητού, αλλά πάντως είναι συγκεκριμένος περιορισμός- δείχνει και την περιορισμένη εμβέλεια του θεσμού σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα παρέμβασής του. Δεν είναι όμως μόνο αυτό.

Έρχομαι στο σπουδαιότερο. Αν η Κυβέρνηση ήθελε πράγματι να αξιοποιήσει το θεσμό, τότε ακριβώς θα είχε λάβει σοβαρά υπόψη της τις παρατηρήσεις...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν πρόκειται να δευτερολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ξέρετε ότι δεν μπορώ να σας δώσω περισσότερο χρόνο. Ομιλείτε κατά τον Κανονισμό πριν τον Υπουργό για οκτώ λεπτά. Ολοκληρώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακάλεσα απλώς για να ειδοποιηθώ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η Κυβέρνηση ήθελε να αξιοποιήσει το θεσμό, τότε θα είχε λάβει μέτρα ώστε αυτά που καταγγέλλει να τα προλαμβάνει ή να τα καταστέλλει. Συμβαίνει το αντίστροφο. Δεν θα μιλήσω μόνο για το γεγονός ότι στην περίπτωση διεφθαρμένων ή καταδικασμένων υπαλλήλων υπάρχει ένα ιδιότυπο καθεστώς ατιμωρησίας, ούτε να θυμίσω συγκεκριμένα Υπουργεία όπου υπάρχουν γενικοί διευθυντές οι οποίοι έχουν καταδικασθεί τελεσίδικως για παράβαση καθήκοντος και παραμένουν στη θέση τους. Αυτό βεβαίως δείχνει κάτι. Και δεν φταίει ο Συνήγορος του Πολίτη. Είναι η Κυβέρνηση η οποία φταίει σε αυτό το σημείο. Αλλά όταν η Κυβέρνηση η ίδια έρχεται να θεσμοθετήσει την αδιαφάνεια και τη διαπλοκή αντί να τη κτυπήσει, από εκεί και πέρα γιατί μιλάμε; Και για να μιλάμε για συγκεκριμένα παραδείγματα θα σας πω το εξής:

Τι να κάνω το Συνήγορο του Πολίτη και το ότι αναδεικνύει τα φαινόμενα κακοδιοίκησης όταν έχετε το ν. 2522/1997 ο οποίος

λέει ότι και αν ακυρωθεί μια σύμβαση που αφορά δημόσια έργα, που αφορά προμήθειες, που αφορά την παροχή υπηρεσιών επειδή είναι παράνομη, αυτός που παρανόμως την πήρε και μπορεί να είναι και διαπλεκόμενος συνήθως, συνεχίζει να την εκτελεί. Και αυτός που δικαιώνεται παίρνει και αποζημίωση! Δηλαδή και η διαπλοκή διαιωνίζεται και δύο φορές πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος στην ίδια σύμβαση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όταν υπάρχει ένα τέτοιο φαινόμενο τι να κάνει ο Συνήγορος του Πολίτη; Όταν υπάρχει ο ν. 2940/2001 που μέσα από αναγκαστικές συγχωνεύσεις εταιρειών έχει επιβάλει σήμερα το γνωστό ολιγοπώλιο σε θέματα ανάθεσης των δημοσίων έργων, τι να κάνει ο Συνήγορος του Πολίτη;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όταν υπάρχει ο ν. 3021/2002 ο οποίος ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ολοκληρώστε, κύριε Παυλόπουλε. Αυτά που λέτε τώρα είναι εκτός του θέματος, πείτε τα σε επερώτηση. Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, δεν έχετε άλλο χρόνο. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ σας παρακαλώ! Λογοκρισία δεν δέχομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Μην αρχίζετε τον καινούριο χρόνο με επιθετικότητα και τα γνωστά τροπάρια.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου κάνετε τη χάρη, όταν μιλώ για θέματα τα οποία αφορούν την κακοδιαχείριση, την κακοδιοίκηση την οποία ο Συνήγορος του Πολίτη ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ, έχει τελειώσει ο χρόνος σας και ομιλείτε ήδη εκτός του νομοσχεδίου, εκτός του θέματος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα μου κάνετε λογοκρισία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ομιλείτε εκτός του θέματος και μάλιστα αφού έχει εξαντληθεί προ πολλού ο χρόνος σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κάντε μου τη χάρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ ολοκληρώστε με τη φράση σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, χρειάστηκα ένα λεπτό και σας το ζήτησα, παραιτούμενος της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ομιλείτε παραπάνω από ένα λεπτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είπα ότι δεν θα δευτερολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Να δευτερολογήσετε, έχετε δικαίωμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν έχουμε μια Κυβέρνηση, η οποία θεσμοθετεί τη διαπλοκή και την αδιαφάνεια, τι να κάνει ο Συνήγορος του Πολίτη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Παυλόπουλε, μη με φέρντε στη δύσκολη θέση να σας διακόψω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν η Κυβέρνηση επίσης ήθελε στην περίπτωση αυτή να έχει τη δυνατότητα να αξιοποιήσει το θεσμό, δεν θα έφτιαχνε όλους αυτούς τους παράλληλους μηχανισμούς, όπως π.χ. ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης που μέσα από τους δαιδάλους οι οποίοι διαμορφώνονται, χάνεται η ευθύνη, στην πραγματικότητα δεν μπορείτε να βρείτε ποιος είναι υπεύθυνος και ποιος δεν είναι. Στην ουσία αυτός ο θεσμός των παράλληλων ελεγκτικών μηχανισμών αποδυναμώνει θεσμούς σαν το Συνήγορο του Πολίτη. Όταν έχουμε τέτοια φαινόμενα, το ξανατονίζω, η Κυβέρνηση πρέπει ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Παυλόπουλε, κλείστε σας παρακαλώ. Δεν θα καταργήσετε το Κοινοβούλιο και τον Κανονισμό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πολύ καλά, θα δευτερολογήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σας παρακαλώ, αρχίσατε το νέο χρόνο με κακό παράδειγμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα δευτερολογήσω κανονικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Να δευτερολογήσετε, κύριε Παυλόπουλε. Να ασκήσετε τα δικαιώματά σας. Δεν σας τα περιορίζει κανένας, αλλά να σέβεστε τον Κανονισμό τουλάχιστον. Παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον Κανονισμό τώρα τον θυμηθήκατε; Όταν ο κύριος Πρωθυπουργός ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Αφήστε τον κύριο Πρωθυπουργό τώρα, κύριε Παυλόπουλε. Με το Προεδρείο αντιδείτε μονίμως. Ξεκινάτε τον καινούριο χρόνο με αντιδικία. Γιατί νιώθετε την ανάγκη για τέτοια επιθετικότητα; Γιατί αυτός ο εκνευρισμός; Το Προεδρείο προσπαθεί να τηρήσει τον Κανονισμό, να είναι αντικειμενικό. Σας παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν είδατε ότι ενοχλείται η Κυβέρνηση σπεύσατε να μου αφαιρέσετε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Θέλετε να έχετε τον τελευταίο λόγο. Να τον έχετε όμως. Όλοι οι πολίτες μας κρίνουν, όλοι κρινόμαστε, κύριε Παυλόπουλε, μη το ξεχνάτε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα τα πούμε στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Μαντέλης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα πω τίποτα καινούριο λέγοντας ότι ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη, επέτυχε γιατί ήταν ένας σωστός θεσμός και όχι γιατί ήταν αποτέλεσμα μιας δημόσιας διοίκησης ενός κράτους που κατέρρεε. Ήταν ένας θεσμός ενός κράτους που ωρίμαζε και μπορούσε να ανεχθεί τέτοιους θεσμούς. Σε άλλες, παλιότερες, εποχές ούτε θα μπορούσαμε να διανοηθούμε τη θέσπιση του Συνηγόρου του Πολίτη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Η Νέα Δημοκρατία με τον εισηγητή της θέλησε να εμφανίσει ότι είναι δικός της, ο θεσμός και διάφορα τέτοια παρόμοια. Πρόκειται περί ασεμειότητας, δεν συντρέχει κάτι τέτοιο. Ήμουν ο Υφυπουργός εκείνος ο οποίος έκανε την τελική επεξεργασία του σχεδίου αυτού. Το υπερασπίστηκα στη Βουλή και βέβαια πρέπει να πω για την ιστορία ότι την ουσιαστική επεξεργασία την είχε κάνει πριν από μένα ως Υπουργός Εσωτερικών ο Χάρης ο Καστανίδης. Και πρέπει να τονίσω ότι ένα μέρος της επιτυχίας του θεσμού, σημαντικό μέρος της επιτυχίας οφείλεται στους διαδόχους στο Υπουργείο Εσωτερικών, οι οποίοι όπως ο παριστάμενος Υφυπουργός Εσωτερικών, αλλά και οι Υπουργοί, ο κ. Παπαδόπουλος και η κ. Παπανδρέου και ο κ. Σκανδαλίδης σήμασαν έδωσαν το πολιτικό τους κύρος για να πετύχει ο θεσμός. Και βέβαια και στην παρουσία ενός αξιού Συνηγόρου του Πολίτη που έδειξε ότι ξέρει να χρησιμοποιήσει σωστά ένα θεσμό προς όφελος του πολίτη. Αυτά όλα τα εισπράττει θετικά μέχρι σήμερα και η χώρα μας.

Το ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει κατανοήσει τη λειτουργία του θεσμού προκύπτει από αυτά που άκουσα προηγούμενα όταν αναφέρθηκε ότι ο λόγος του Συνηγόρου του Πολίτη δεν είναι καταγγελτικός, είναι κατ' εξοχήν διαμεσολαβητικός και ότι ο Συνήγορος του Πολίτη δεν έρχεται να λύσει ούτε τα προβλήματα προαγωγών και μεταθέσεων των δημοσίων υπαλλήλων, ούτε βέβαια τις οικονομικές διαφορές μεταξύ εργολάβων. Αυτά καλώς έχουν αποκλειστεί, είναι άλλων αρμοδιότητα. Υπάρχουν ειδικά δικαστήρια που μπορούν να αποφανθούν. Ο Συνήγορος του Πολίτη δεν είναι για τους εργολάβους, είναι για τον πολίτη.

Τώρα θέλω να αναφερθώ στο Συνήγορο του Παιδιού. Το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι σπουδαιότατο, όχι για τις επί μέρους διατάξεις του, οι οποίες βελτιώνουν προφανώς ένα σύστημα που δουλεύει καλά και έχει παρατηρηθεί ότι χρειάζεται κάποιες βελτιώσεις. Η μεγάλη καινοτομία την οποία πρέπει να χαίρεται το ίδιο το Υπουργείο Εσωτερικών είναι ότι θεσμοθετεί το Συνήγορο του Παιδιού και δεν πρέπει να περάσει λάθρα αυτό. Διότι έτσι όπως περνάει στο νομοσχέδιο είναι σαν

να ντρεπόμαστε να πούμε ότι θεσμοθετούμε το Συνήγορο του Παιδιού. Και πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Συνήγορος του Παιδιού έχει ουσιαστικές διαφορές από το Συνήγορο του Πολίτη γι' αυτό πρέπει και οι ρυθμίσεις που γίνονται να είναι σαφείς και ξεχωριστές.

Να αναφερθώ σε ορισμένες από αυτές.

Πρώτον, είναι αναγκαίο να γίνει κατανοητό ότι εδώ πέρα δεν ρυθμίζει ο Συνήγορος του Παιδιού ή Συνήγορος του Πολίτη προστατεύοντας το παιδί ζητήματα κακοδιοίκησης, κακοδιαχείρισης της Δημόσιας Διοίκησης κλπ. Πρέπει να είναι σαφές ότι θέλουμε να προστατεύσουμε τη σφαίρα εκείνη του παιδιού που αναφέρεται στα βασικά ανθρώπινα δικαιώματά του. Την προστασία της ζωής, της υγείας, της σωματικής και ψυχικής ακεραιότητας από την κατάχρηση και την εκμετάλλευση από οποιονδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο όχι από τη διοίκηση. Μάλιστα εδώ θα επισημάνω ότι πρέπει να προστατευθεί το παιδί ακόμη και από το γονέα του, τον κηδεμόνα του, τον επίτροπό του, αυτόν που καθορίζετε εσείς ως έχοντα μόνο έννομο συμφέρον να υποβάλλει την αναφορά για έλεγχο εάν προστατεύονται ή όχι τα δικαιώματα του παιδιού. Πρέπει να διευρυνθεί η αρμοδιότητα και πρέπει να διευρυνθεί και η δυνατότητα παρέμβασης προς το Συνήγορο του Πολίτη.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι αυτό που ήδη ελέγχθη ότι δεν αφορά σχέσεις Δημόσιας Διοίκησης. Πρέπει να γίνει σαφές και πρέπει να λέγεται στο νόμο, γιατί όλη η φιλοσοφία του νόμου περί Συνηγόρου του Πολίτη αναφέρεται στη Δημόσια Διοίκηση. Είναι ότι μπαίνει στις ιδιωτικές σχέσεις και μάλιστα όχι στις ιδιωτικές σχέσεις που λειτουργούν κάτω από το φως του ήλιου αλλά σε ιδιωτικές σχέσεις που λειτουργούν στο ημίφως και στο σκότος. Ότι αφορά το παιδί λειτουργεί στο ημίφως και στο σκότος και πολλές φορές στο ημίφως δυστυχώς της ίδιας της οικογένειάς του. Επομένως πρέπει να είναι σαφές ότι παρεμβαίνει σε αυτού του είδους τις ιδιωτικές σχέσεις.

Το τρίτο που πρέπει να γίνει σαφές είναι ότι ο χαρακτήρας της λειτουργίας του Συνηγόρου του Πολίτη δεν είναι διαμεσολαβητικός. Δεν διαμεσολαβεί, ούτε μπορεί να διαμεσολαβήσει. Είναι λίγες οι περιπτώσεις που θα χρειαστεί να διαμεσολαβήσει. Είναι σπάνιο το φαινόμενο η Δημόσια Διοίκηση ή κάποιος φορέας να βλάψει το παιδί. Θα το βλάψει κάποιος «προστάτης» και εκεί δεν έχει διαμεσολαβητικό ρόλο. Πρέπει να έχει κατ' εξοχήν υπερασπιστικό, προστατευτικό ρόλο. Μετατρέπεται, λοιπόν, σε προστάτη και όχι σε διμεσολαβητή ο Συνήγορος του Πολίτη. Και εδώ για να μπορέσει να πετύχει αυτόν το στόχο, αυτήν την αποστολή, χρειάζεται να δημιουργήσουμε ένα γενικό κανόνα συμπεριφοράς, ώστε να μπορεί να λειτουργήσει με εργαλείο τη Δημόσια Διοίκηση ο Συνήγορος του Πολίτη. Στις κυρώσεις ή στα μέτρα που μπορεί να λάβει ο Συνήγορος του Πολίτη, αυτό που έχετε στο άρθρο 4, που λέει ότι μπορεί να βγει να κάνει κάτι είναι ατελέσφορο. Για να μπορέσει ο Συνήγορος να έχει εργαλεία ισχυρά στα χέρια του πρέπει να καθιερώσουμε ένα γενικό κανόνα συμπεριφοράς που να λέει ότι το δημόσιο, οι δημόσιες υπηρεσίες, οι δημόσιες αρχές, οι φορείς το δημόσιο και κάθε δημόσιος λειτουργός είναι υποχρεωμένοι να λαμβάνουν όλα τα μέτρα που είναι σε θέση να λάβουν, όχι λόγω αρμοδιότητας αλλά λόγω θέσεως. Να λάβουν όλα τα μέτρα που μπορούν να λάβουν, προκειμένου να προστατεύσουν τη ζωή, την υγεία, τη σωματική και ψυχική ακεραιότητα του παιδιού, έτσι όπως τον αρμόζουν. Και με βάση αυτόν τον γενικό κανόνα συμπεριφοράς που δημιουργεί υποχρέωση στη διοίκηση και στο κάθε δημόσιο λειτουργό ξεχωριστά να μπορεί ο Συνήγορος του Πολίτη να απευθυνθεί στη δημόσια υπηρεσία, στη δημόσια αρχή, στο φορέα, στο δημόσιο λειτουργό κεχωρισμένα και να ζητήσει από αυτόν να λάβει τα μέτρα που μπορεί να λάβει, ώστε να μπορεί να τον ελέγξει. Διαφορετικά δεν έχει εργαλεία, δεν έχει όπλα στα χέρια του να πετύχει το στόχο του ο Συνήγορος του Πολίτη.

Νομίζω ότι εάν μπορέσουμε και περιλάβουμε και αυτά, κύριε Υπουργέ, στο νομοσχέδιο θα έχετε κάνει μια σημαντικότερη τομή για την οποία θα είσατε περήφανος.

Θέλω να καταθέσω ένα έγγραφο σημείωμα σαν παρατηρήσεις, δεν το καταθέτουμε σαν τροπολογία, το έχουμε συζητήσει

με τον κ. Παπαδέλλη. Ο κ. Παπαδέλλης ήταν πραγματικά εκείνος που πρώτος έβαλε το ζήτημα του Συνηγόρου του Παιδιού και του αξίζει αυτή η τιμή να λέγεται στο Κοινοβούλιο, γιατί αυτό δημιουργεί σε όλους μας κίνητρα να παίρνουμε τέτοιες πρωτοβουλίες. Το συζητήσα, λοιπόν, με τον κ. Παπαδέλλη ο οποίος είναι ο εμπνευστής αυτής της ιδέας και είναι και εκείνος σύμφωνος.

Θα ήθελα να το καταθέσω στα Πρακτικά αυτό το έγγραφο για να μπορούν να το χρησιμοποιήσουν και οι άλλοι συνάδελφοι από τις άλλες πτέρυγες και αν νομίζετε ότι μπορείτε να το αξιοποιήσετε, κύριε Υπουργέ, να περιλάβετε τέτοιες διατάξεις, ώστε να είναι σαφής η καθιέρωση του Συνηγόρου του Παιδιού μέσα στα πλαίσια -χωρίς να φύγουμε από αυτά τα πλαίσια, πιστεύω στον ενοποιητικό ρόλο του ενός Συνηγόρου του Πολίτη- και να πετύχουμε μια ειδική λειτουργία που αφορά την προστασία του παιδιού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Μαντέλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν έχω καμία δυσκολία να ομολογήσω ότι ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη είναι ένας θεσμός ο οποίος έχει αποδώσει και έχει δώσει και ορισμένες διεξόδους στην αγωνιώδη αναζήτηση του πολίτη να βρει το δικό του μέσα στους απηνείς μαιάνδρους της κακοδιοικήσεως και της γραφειοκρατίας. Αλλά συγχρόνως δεν έχω και την παραμικρή δυσκολία να επωφεληθώ της ευκαιρίας του γεγονότος ότι συζητούμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο και να επιστημάνω ότι με αυτές τις νομοθετικές πρωτοβουλίες, με αυτές τις συνέχειες αυτών των πρωτοβουλιών, όπως εν προκειμένω τη θέσπιση του Συνηγόρου του Παιδιού είμαστε μόνο «εις μικρόν γενναίοι» όπως λέει και ο ποιητής, διότι το πραγματικό, το κυρίαρχο πρόβλημα σήμερα στη χώρα μας είναι ότι έχουμε μια Δημόσια Διοίκηση σακαράκα.

Μία Δημόσια Διοίκηση, κύριε Υπουργέ, η οποία εσάς μεν φαίνεται σας εξωθεί στο να αντιμετωπίσετε και το αντιμετωπίζετε εν μέρει επιτυχώς επικοινωνιακά το ζήτημα του ότι η Δημόσια Διοίκηση είναι μία «σακαράκα», άλλους τους δημιουργεί ένα μεγάλο άγχος, διότι όπως και να έχει το θέμα και εσείς σήμερα και μια άλλη κυβέρνηση αύριο δεν θα μπορέσει να πραγματοποιήσει καμία από τις προθέσεις της, καμία από τις δεσμεύσεις της, καμία από τις εντολές του ελληνικού λαού, εάν δεν έχει μία Δημόσια Διοίκηση αποτελεσματική, ευέλικτη και διαφανή.

Ο τρόπος με τον οποίο φαίνεται να αντιμετωπίζετε αυτό το σοβαρότατο πρόβλημα εσείς, έχει να κάνει με επί μέρους αντιμετώπισεις, οι οποίες ανάγονται σε πολύ συμπαθητικά θέματα, σε θέματα για τα οποία δεν μπορεί να είναι κανείς αντίθετος, αλλά δεν μπορεί συγχρόνως να μην επισημάνει ότι δεν πιάνουν καθόλου τον ταύρο από τα κέρατα. Και θα σας εξηγήσω τι εννοώ με δυο-τρία σημερινά επίκαιρα παραδείγματα, διότι δεν μπορώ να αντισταθώ στην ανάγκη να εκφράσω τη διαμαρτυρία μου για το γεγονός ότι κανείς Συνήγορος του Πολίτη, κανείς συνήγορος του παιδιού, κανείς συνήγορος του ασθενούς ή του φαντάρου ή οποιουδήποτε άλλου άλλης κοινωνικής ομάδας θεσπισθεί, δεν μπορεί να δώσει απάντηση στο γεγονός ότι οι πυρόπληκτες περιοχές, ας πούμε, της Αγίας Μαρίας του ακριτικού Πωγωνίου στον Νομό Ιωαννίνων σήμερα βρίσκονται χωρίς λύση και οι ηλικιωμένοι κάτοικοι αυτού του χωριού έχουν γίνει ένα τακτικό ενιαίο θέμα των καναλιών τέτοια περίοδο γιορτών όπου διαμαρτύρονται με απόγνωση, γιατί τρία χρόνια μετά το κράτος με οποιαδήποτε μορφή και κυρίως το κεντρικό κράτος, δεν έχει μπορέσει να δώσει λύση στο στοιχειώδες πρόβλημα της στεγάσεως αυτών των ανθρώπων. Και θα κινδυνεύσω να θεωρηθώ ως μάντης κακών, αν σας πω ότι επίσης κανείς Συνήγορος του Πολίτη, κανείς συνήγορος του αγρότη, κανείς συνήγορος του χειρωνακτός δεν θα μπορέσει να βοηθήσει τους κατοίκους μιας άλλης περιοχής του Νομού Ιωαννίνων, που

αυτήν την ώρα που μιλάμε εδώ, κατολισθαίνει, της περιοχής του δημοτικού διαμερίσματος Δεματίου στο Ανατολικό Ζαγόρι, όπου τώρα αντιμετωπίζει μεν ένα οξύτατο πρόβλημα λόγω κατολισθήσεως και πολύ φοβόμαστε ότι αυτό το κράτος «σακαράκα» που έχουμε, θα δυσκολευθεί αφάνταστα να δώσει αποφασιστικές και πρακτικές λύσεις και θα έχουμε και πάλι μία αντιμετώπιση η οποία θα είναι επικοινωνιακή, μία αντιμετώπιση την οποία εύχομαι να μη δούμε, αλλά απεναντίας να δούμε ένα κράτος το οποίο θα σταθεί αρωγός στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων πρακτικά, άμεσα και αποτελεσματικά.

Θέλω δηλαδή να πω με όλα αυτά ότι αυτές οι καλές προθέσεις, αυτές οι πολύ ευχάριστες πρωτοβουλίες του να έχουμε και του να διευρύνουμε αυτούς τους θεσμούς δεν πρέπει καθόλου να μας απομακρύνουν από το κυρίαρχο πρόβλημα σήμερα στη χώρα μας. Και το κυρίαρχο πρόβλημα στη χώρα μας είναι ότι εσείς, κύριε Υπουργέ, σήμερα, εξαιτίας της αναποτελεσματικότητας της Δημοσίας Διοικήσεως είστε δεμένοι πισθάγκωνα και αποδίδετε ένα μικρό ποσοστό της ικανότητάς σας την οποία αποκτήσατε και από μακρά και καλή θητεία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και ότι όλοι εμείς σήμερα εδώ οι οποίοι νομοθετούμε, που έχουμε οράματα για την Ελλάδα του αύριο, θα αντιμετωπίσουμε εξίσου αυτό το τεράστιο πρόβλημα, το οποίο φυσικά καθόλου δεν θεραπεύεται ούτε αναχαιτίζεται με παρόμοιους θεσμούς.

Δεν είμαι ούτε κακόπιστος ούτε πτωχοπροδρομικός με το να επισημαίνω αυτό το μέγεθος αυτού του προβλήματος. Αλλά νομίζω πως θα ήταν μεγάλη παράλειψίς μου αν δεν το έκανα και αν δεν επεσήμανα αυτήν την αντίφαση που συνεχώς βιώνουμε. Θεσπίζουμε κατά κόρον θεσμούς οι οποίοι φαντάζουν πολυτέλεια μπροστά στο πραγματικό πρόβλημα και θεσπίζουμε θεσμούς για να εναβρυνόμαστε ότι είμαστε μοντέρνοι, ότι είμαστε σύμφωνοι με τον πολιτικό πολιτισμό μας, γιατί έχουμε εισαγάγει και νεολογισμούς στην προσπάθειά μας να αντιμετωπίσουμε επικοινωνιακά τη δεινή πραγματικότητα.

Και κανείς μα κανείς, κύριε Υπουργέ, δεν αντιμετωπίζει το οξύτατο πρόβλημα της Δημόσιας Διοικήσεως, η οποία σήμερα με όσα Κέντρα Ενημερώσεως Πολιτών, με όσους Συνηγόρους του Πολίτη, με όσους ελεγκτές, με όσους επιθεωρητές και αν θελήσετε, δεν θα μπορέσει να συνέλθει παρά μόνο εάν αντιληφθείτε και εφαρμόσετε, διορθώνοντας κάπως τα δεινά που έχετε επισωρεύσει, παλιές δοκιμασμένες αρχές που ίσως ηχούν «ντεμοντέ» αλλά έχουν να κάνουν με την ιεραρχία, με την πειθαρχία, με τις επιπτώσεις της μη αποτελεσματικότητας, με αρχές τις οποίες η Κυβέρνησή σας εδώ και αρκετά χρόνια θεωρήσε ότι πρέπει να τις καταλύσει, να τις αντικαταστήσει με άλλες. Και τα αποτελέσματα σήμερα τα βλέπετε. Τα βλέπετε, γιατί δεν μπορείτε να κάνετε τη δουλειά σας, τα βλέπετε γιατί η Ελλάδα αγκομαχάει να πραγματοποιήσει τα όνειρά της με μια τέτοια Δημόσια Διοίκηση και περιορίζεστε σε πολύ χαμηλές πτήσεις θεσπίζοντας θεσμούς, επαναλαμβάνω, που μπροστά στο πραγματικό πρόβλημα φαντάζουν πολυτέλεια.

Ψηφίζουμε βεβαίως το Συνήγορο του Παιδιού, αλλά να ξέρετε, κύριε Υπουργέ, κανείς συνήγορος κανενός παιδιού δεν πρόκειται να σας απαλλάξει από τις βαρύτερες ευθύνες της διάλυσης της Δημοσίας Διοικήσεως και κανείς συνήγορος κανενός παιδιού δεν πρόκειται να διορθώσει όλα αυτά που χρειάζονται πραγματικά μια, τολμώ να πω, επανάσταση στη Δημόσια Διοίκηση με ανάληψη σοβαρού πολιτικού κόστους. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Σταύρος Μπένος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοικήσεως και Αποκέντρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ ευχάριστη η θέση ενός μέλους της Κυβέρνησης όταν σε μια πρωτοβουλία νομοθετικής αντιμετώπισης ένα κλίμα όχι μόνο επιδοκμασίας αλλά και επαίνου για ένα θεσμό που η ίδια δημιουργήσε.

Έχουμε τη χαρά, λοιπόν, σήμερα να συζητούμε για ένα θεσμό κατά γενική ομολογία επιτυχή, που μας δίνει τη δυνατότητα και να τον βελτιώνουμε με τις σημερινές διατάξεις, αλλά και να του προσθέτουμε και άλλα σημαντικά καθήκοντα, όπως άλλωστε προβλέπεται τόσο διακριτά για την πρόσπιση των

δικαιωμάτων του παιδιού.

Βεβαίως η συζήτηση θα ήταν ακόμα καλύτερη και θα έλεγα ακόμα πιο συνεπής, αν δεν είχε τις συνήθειες ανταλλαγές πυρών κατά τα ειωθότα, απομεινάρια ενός πολιτικού πολιτισμού που δεν ξέρω πότε η χώρα θα απεμπλακεί από αυτόν.

Γι' αυτό είμαι υποχρεωμένος να δώσω και εγώ ορισμένες απαντήσεις σε ζητήματα που ετέθησαν και -λυπάμαι να πω- σε μερικές περιπτώσεις με μια οξύτητα που δεν τη δικαιολογούσε το κλίμα και η συζήτηση της σημερινής νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Κατ' αρχάς ακούστηκε ότι ο θεσμός αυτός είναι διακοσμητικός. Ενώ τον επαινούσαν ορισμένοι συνάδελφοι από τη μια μεριά, από την άλλη τον ονόμαζαν διακοσμητικό, «δεν έχει κανένα ρόλο», καταγγελτικό τον είπε ο κ. Παυλόπουλος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο θεσμός είναι εξόχως αποτελεσματικός.

Ας μην ξεχνούμε ότι είναι ένας θεσμός εξωτερικού ελέγχου της διοίκησης, δεν είναι ένα κομμάτι στο εσωτερικό του συστήματος. Και απορώ πως ο καθηγητής που ασχολείται με τη διοικητική επιστήμη, ο κ. Παυλόπουλος εκπλήσσεται που δεν έχει αρμοδιότητες να επιβάλλει και ποινές στο προσωπικό της διοίκησης, που είναι εντελώς ξένο αυτό προς την αισθητική, τη φουσιογνωμία και τη λειτουργία του θεσμού.

Από την άλλη μεριά για όσους συναδέλφους αμφισβήτησαν την αποτελεσματικότητά του, εκείνο που έχω να σας δηλώσω -και δεν είναι στοιχεία δικά μου, είναι στοιχεία της αρχής, είχε την καλοσύνη να μου τα δώσει η ίδια η αρχή- στο 90% των περιπτώσεων των βασιμίων καταγγελιών των πολιτών αγαπητοί συνάδελφοι, με παρεμβάσεις της αρχής, οι πολίτες δικαιώθηκαν. Συνεπώς ο θεσμός επιδεικνύει μια πολύ σημαντική αποτελεσματικότητα.

Διερωτήθηκαν ορισμένοι συνάδελφοι, άραγε αξιοποιείται αυτός ο θεσμός; Μήπως είναι ένας θεσμός για να ξεγελάσει κατά κάποιον τρόπο τον κόσμο η Κυβέρνηση ότι κάτι κάνει, ότι επιδεικνύει μια δημοκρατική ευαισθησία; Είναι ένας θεσμός ξεπλύματος κατά κάποιον τρόπο, των ενοχών της αλλά και των υποχρεώσεών της;

Και άλλοι συνάδελφοι ερωτήθηκαν, πέραν των πολιτών, των όποιων πολιτών ωφελήθηκαν, πόσο τον έχει λάβει υπόψη της η Κυβέρνηση αυτό το θεσμό. Πολλοί επίσης χρησιμοποίησαν πολύ απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς για την εικόνα της Δημόσιας Διοίκησης, για την οποία ούτε και μεις είμαστε ικανοποιημένοι, αλλά νομίζω ότι πρέπει να είμαστε εξόχως προσεκτικοί για τους επιθετικούς προσδιορισμούς που χρησιμοποιούμε όπως για παράδειγμα «Δημόσια Διοίκηση-σακαράκα».

Τι λένε, λοιπόν, οι αλληπάλληλες εκθέσεις κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του Συνηγόρου; Ομιλούν κατ' αρχήν για μια Δημόσια Διοίκηση που κυρίως πρέπει να δίνει το βάρος στην πρόληψη, που πρέπει να κάνει εκτεταμένες απλοποιήσεις διαδικασιών, που πρέπει ο πολίτης να μπορεί να έχει πληρέστερη προσέγγιση και κατανόηση των διοικητικών λειτουργιών. Εκεί εστιάζεται ο κύριος όγκος των παρατηρήσεων των αλληπάλληλων εκθέσεων της αρχής προς την εκτελεστική εξουσία, προς εμάς. Και εμείς με ευλαβική συνέπεια εφαρμόζουμε αυτές τις οδηγίες. Δεν φαίνονται ακόμα τα αποτελέσματα, θα φανούν όμως πολύ σύντομα. Ήδη στη χώρα χτίζεται μια Δημόσια Διοίκηση διαφορετική από αυτήν που γνωρίζουμε σήμερα που όλους μας πληγώνουν, πολιτικούς, δημόσιους υπάλληλους και πολίτες.

Θα σας πω ένα παράδειγμα για να σας ξετυλίξω έτσι σε πολύ αδρές γραμμές αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται. Όταν ήμουν στην ίδια θέση πριν από πέντε χρόνια είχα ζητήσει από πέντε διαφορετικές νομαρχίες για δέκα ίδιες υποθέσεις, να μου πουν τι δικαιολογητικά ζητούν από τους πολίτες. Όλες είχαν δηλώσει διαφορετικά δικαιολογητικά, ένα στοιχείο μεγάλης παθογένειας στο εσωτερικό του συστήματος. Πώς το αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, αυτό τώρα; Έχει συσταθεί μια ομάδα στο Υπουργείο που δουλεύει νυχθημερόν για πέντε συναπτά έτη. Παίρνει όλες τις υποθέσεις των πολιτών με το κράτος που είναι πάνω από χίλιες, από το απλό πιστοποιητικό γέννησης μέχρι τη σύνταξη. Κάνει ευρύτατες απλοποιήσεις των διαδικασιών και

αποτυπώνει σε μορφή ηλεκτρονική την κάθε διαδικασία. Αυτή τη στιγμή οι μισές υποθέσεις της χώρας έχουν αποτύπωση ηλεκτρονική. Και έχουν τοποθετηθεί σε μια κεντρική διαδικτυακή πύλη και είναι κοινό κτήμα πλέον όχι μόνο της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και των πολιτών της χώρας.

Εν συνεχεία κάνει διοικητική πιστοποίηση αυτών των διαδικασιών. Προσέξτε, γιατί αυτές είναι παγκόσμιες καινοτομίες. Αυτό σημαίνει ότι στο σημείο που καταλήγει μετά τις απλοποιήσεις οι αρμόδιοι Υπουργοί συνοπογράφουν αυτό το ηλεκτρονικό έντυπο. Έχουν ήδη υπογραφεί πεντακόσιες υποθέσεις και έχουν δημοσιευθεί σε Φύλλα Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Παράλληλα το ηλεκτρονικό αυτό έντυπο τοποθετείται στην κεντρική διαδικτυακή πύλη και τροφοδοτεί ένα δίκτυο υποκαταστημάτων του κράτους, τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών.

Υποψιάζομαι ότι ο πολιτικός κόσμος δεν έχει αντιληφθεί ακόμα αυτήν την καινοτομία που ξεκίνησε από τον κ. Παπαδέλλη με το πρόγραμμα «ΑΣΤΕΡΙΑΣ» στο Αιγαίο και είχε μεγάλη επιτυχία προ τετραετίας περίπου. Οι Αιγαίοπελαγίτες μας έδωσαν τις πρώτες ανάσες, για να κάνουμε τα επόμενα βήματα. Αυτήν τη στιγμή το δίκτυο έχει φθάσει στον αριθμό πεντακόσια. Είναι δηλαδή πεντακόσια Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών σε όλη τη χώρα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτό είναι δυσλειτουργία του κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ κύριε Κεδίκογλου, έχετε τις απόψεις σας, αλλά πρέπει να μιλάτε και σύμφωνα με τον Κανονισμό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Μέχρι το τέλος του 2003 το πρόγραμμα αυτό προβλέπει να υπάρχει ένα δίκτυο χιλίων υποκαταστημάτων του κράτους, δηλαδή Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών, που θα περιλαμβάνει το σύνολο των υποθέσεων της χώρας, έτσι ώστε ο κάθε πολίτης να μη χρειάζεται να μπαίνει για τις υποθέσεις του στο εσωτερικό του συστήματος, αλλά να απευθύνεται στο πλησιέστερο Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών και εκεί να αρχίζει και να τελειώνει η κάθε υπόθεσή του.

Χάρηκα -και θα απευθυνθώ στον κ. Πολύδωρα που είναι απέναντί μου- ακούγοντας κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού τον αξιότιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας να μιλά για την εξυπηρέτηση των πολιτών για όλες τις υποθέσεις τους από ένα σημείο. Προφανώς το ίδιο πράγμα εννοούμε. Χαίρομαι γι' αυτές τις εθνικές συμπτώσεις. Αυτό το πράγμα που σας περιγράψω πίσω από το οποίο έχει παραταχθεί και όλο το πρόγραμμα της κοινωνίας της πληροφορίας, προκειμένου οι λεωφόροι επικοινωνίας να είναι ηλεκτρονικοί σε λίγα χρόνια στο εσωτερικό της διοίκησης, θα δημιουργήσει ένα καινούριο περιβάλλον για τη Δημόσια Διοίκηση και ένα καινούριο αξιακό περιβάλλον, που το έχουν ανάγκη πρώτα οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι τόσο εύκολα γίνονται στόχος, αλλά και οι πολιτικοί και όλοι εμείς. Και πάνω από όλα το έχει ανάγκη η κοινωνία των πολιτών.

Σας τα λέω όλα αυτά, γιατί ξεκίνησαν από τις υποδείξεις του θεσμού του Συνηγόρου του Πολίτη. Μη νομίζετε ότι μένουμε άπρακτοι όλα αυτά τα χρόνια και μη νομίζετε πολύ περισσότερο ότι μπορεί το γραφειοκρατικό σύστημα να αλλάξει με ορισμένα μερεμέτια. Χρειάζεται να πάνε τα πράγματα σε εντελώς διαφορετική κατεύθυνση και αυτό πράττουμε. Και αυτό που πράττουμε καινοτομικά υποδεικνύει το δρόμο και στις πιο προηγμένες χώρες του κόσμου. Αυτό το σύστημα που καθιερώνεται στη χώρα είναι η σημαντικότερη καινοτομία στα πλαίσια της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης με στόχο την εξυπηρέτηση των πολιτών.

Πέραν της γενικής ιδέας, όπως σας την περιγράψω, τα πορίσματα του Συνηγόρου του Πολίτη μας είναι υπερπολύτιμα, διότι μας κατευθύνουν στις παθογενείς υπηρεσίες, όπου πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερο βάρος, δηλαδή εκεί όπου υπάρχει μεγαλύτερη ταλαιπωρία των πολιτών και εμφανίζονται και σημαντικά φαινόμενα διαφθοράς. Να είστε σίγουροι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι πολύ σύντομα -και ελπίζω στα πλαίσια μιας εθνικής συνεννόησης, που μπορεί να υπάρξει γύρω από αυτό το θέμα- τους επόμενους μήνες και τα επόμενα έτη θα έχουμε θεαματικές εξελίξεις για τη Δημόσια Διοίκηση της χώρας μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έγινε πολύ συζήτηση για το θέμα του θεσμού των ανεξάρτητων αρχών. Είναι πρόσδος ή οπισθοδρόμηση; Πολλοί μίλησαν και είπαν ότι υποδηλώνει μια αδυναμία των πολιτικών.

Με τους μηχανισμούς που έχουν στα χέρια τους –έναν εξ αυτών βεβαίως είναι και η Δημόσια Διοίκηση της χώρας– δεν μπορούν να ασκήσουν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους και καταφεύγουν στις ανεξάρτητες αρχές.

Κατ' αρχάς αυτό φαίνεται ορθό, όπως ορθή φαίνεται και η άποψη που εξέφρασαν άλλοι συνάδελφοι, που είπαν ότι η εξέλιξη του διοικητικού μας πολιτισμού μας δίνει το δικαίωμα σήμερα να μιλούμε για τη δυνατότητα καθιέρωσης ανεξάρτητων αρχών, πράγμα που δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε μόλις λίγα χρόνια πριν.

Και τα δύο –και η μία προσέγγιση και η άλλη– είναι αληθή. Η σωστή ισορροπία των πραγμάτων χρειάζεται, αλλά και η δικαιοσύνη πρωτοβουλιών αντίστοιχου χαρακτήρα. Ο Συνήγορος του Πολίτη είναι η απόλυτη δικαιοσύνη της καθιέρωσης ανεξάρτητων αρχών στη χώρα. Και κατά τούτο συμφωνώ με το συνάδελφο –δεν θυμάμαι ποιος ήταν– ο οποίος είπε ότι ο Συνήγορος του Πολίτη δικαιώνει και την παρουσία και τη λειτουργία και των υπολοίπων ανεξάρτητων αρχών. Εδώ οφείλω να κάνω κι εγώ μια μνεία ότι πέραν της επιτυχίας του θεσμού προσέδωσε ιδιαίτερο κύρος και ο κ. Διαμαντούρος, αλλά και το σύνολο των συνεργατών του, των βοηθών συνηγόρων και η στελέχωση, γιατί και τα στελέχη έπαιξαν σημαντικό ρόλο για την επιτυχία του θεσμού.

Δεν θα ήθελα να μπω σε επιμέρους παρατηρήσεις, τις οποίες θα έχουμε την άνεση, αγαπητοί συνάδελφοι, να δούμε στα άρθρα. Θα ήθελα όμως να κάνω μια μνεία –γιατί πρέπει να γίνονται κι αυτά– στον συνάδελφο τον κ. Φραγκλίνο Παπαδέλλη που είχε ένα ιερό πάθος θα έλεγα να προβεί σ' αυτόν τον ωραίο θεσμό, καθώς και στους συναδέλφους που είχαν την πρωτοβουλία να φέρουν το θεσμό στο Κοινοβούλιο. Αναφέρομαι στον κ. Χαράλαμπο Καστανίδη και στον κ. Αναστάσιο Μαντέλη.

Ο κ. Μαντέλης μας έκανε και μία πρόταση. Κύριε Μαντέλη, η πρότασή σας είναι σοβαρή. Θέλω να είμαι ειλικρινής μαζί σας. Αυτό μας προβλημάτισε και στη σύνταξη του αρχικού κειμένου, δηλαδή για το συνηγόρο, αν θα έχει δράση και στο πεδίο των ιδιωτικών συμφερόντων. Είναι ένα κρίσιμο θέμα αυτό, κύριε Μαντέλη. Γι' αυτό είπαμε να ξεκινήσουμε με κάποια αρχικά βήματα και η εξέλιξη του θεσμού θα μας δώσει τη δυνατότητα να δούμε και την πιθανή επέκτασή του στο μέλλον. Αν οι προτάσεις σας είχαν κατατεθεί στην επιτροπή, θα είχαμε περισσότερο χρόνο να τις «βασανίσουμε», γιατί είναι σοβαρή πρόταση. Σας βεβαιώνω όμως ότι δεν θα πάει χαμένη. Ομολογώ ότι από σήμερα το βράδυ μέχρι αύριο το πρωί θα ήταν πολύ δύσκολο να την αντιμετωπίσουμε, αλλά αν δούμε με την εφαρμογή της και με την αρχή ότι μπορούμε να έχουμε μία πολύ πιο δυναμική παρέμβαση στο χώρο της προστασίας του παιδιού, να είστε βέβαιοι ότι θα το πράξουμε.

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους σας μια γόνιμη χρονιά και για το Κοινοβούλιο και για τον καθένα ξεχωριστά και να σας ευχαριστήσω για το κλίμα υποδοχής αυτού του σημαντικού νομοσχεδίου στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βύρων Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Πρώτα-πρώτα, Χρόνια Πολλά και Καλή Χρονιά με ευδόκιμο κοινοβουλευτικό έργο και οικογενειακή ευτυχία.

Επαινώ το Συνήγορο του Πολίτη στην τετραετή, πενταετή θητεία του. Είναι άξιος του δημόσιου επαίνου. Και τον επαίνω και για τον πρόσθετο λόγο διότι κρίνω ότι είναι ένας θεσμός που πρέπει να εξοπλιστεί –εάν μου το επιτρέπτε– και με το προσήκον κοινοβουλευτικό κύρος. Είναι πολύ καλό να γνωρίζει η κοινωνία μας και η δημόσια πολιτική αγορά ότι θέλει η Βουλή των Ελλήνων εν ομοφωνία το θεσμό να λειτουργεί και να επιτελεί στο ακέραιο αυτό το πολύ δημοκρατικό διαμεσολαβητικό έργο του.

Θέλω να σημειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στη συζήτηση επιφυλάσσει κατ' ανάγκη δύο κεφάλαια προς ανάπτυξη. Το ένα είναι το πνεύμα του εκσυγχρονισμού, δηλαδή ότι ο Obusdam είναι ένας σοβαρός, δημοκρατικός θεσμός καταγόμενος από το βορρά, συγκεκριμένα από τις χανσεατικές πολιτείες (Σουηδία, Νορβηγία, Γαλλία και Κεντρική Ευρώπη), που έχει αναπτύξει μία ηθική εγκυρότητα στις κοινωνίες όσο καιρό λειτουργεί. Μπορεί να πει κανείς, λοιπόν, ότι σχεδόν μιμητικά, εν ονόματι της εναρμόνισης του δικαίου μας συστήματος προς το ευρωπαϊκό και ευρύτερα, οφείλουμε να εισαγάγουμε και να λειτουργήσουμε το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη και εδώ.

Έτσι παρέλκει η πολύ συζήτηση. Εμείς όλοι τασσόμαστε υπέρ. Άλλωστε πρέπει να ξέρουμε πώς έρχεται για συζήτηση το συγκεκριμένο νομοσχέδιο –το είπαμε και στην επιτροπή– που είναι εκτελεστικός του Συντάγματος νόμος. Επομένως πολλά θα είναι επαναλήψεις από το κείμενό μας του ιδρυτικού νόμου του 1997 για το Συνήγορο του Πολίτη.

Έκανε ο κ. Τζανής την ανάλυση και για τους κύκλους των αρμοδιοτήτων, οπότε παρέλκει η δική μου επανάληψη για το αντικείμενο του Συνηγόρου του Πολίτη. Γίνεται η σοβαρή και καινοτόμος πράξη της διεύρυνσης των αρμοδιοτήτων με την προσάπιση των δικαιωμάτων του παιδιού, ένα είδος συνηγόρου του παιδιού μέσα στο μονοπρόσωπο μετά βοηθών όργανο του Συνηγόρου του Πολίτη, όπως είναι το συνταγματικό μας θέμα.

Μπορούμε να πούμε ότι καθώς εξελίσσονται τα πράγματα, ελπίζουμε μαζί με το διαμεσολαβητικό ρόλο να δούμε και μία βελτιούμενη διοίκηση, που θα εγκαταλείψει τον παλαιό εαυτό της. Η διοίκηση σήμερα είναι σε δυσλειτουργία και αποτελεί τη γάγγραινα του ελληνικού πολιτικού συστήματος –όχι απλώς «σακαράκα»– πράγμα για το οποίο οι κυβερνητικές ευθύνες είναι τεράστιες. Ο Κυριάκος Βαρβαρέσος έλεγε από το 1949 ότι δεν μπορεί να γίνει κανένας λόγος για ανάπτυξη οικονομική και κοινωνική της χώρας εάν δεν βελτιωθεί αυτή η αιμάσσοια, η χάινουσα της Δημόσιας Διοίκησης. Από το 1949 μέχρι το 2009 είναι εξήντα χρόνια. Ελπίζουμε να είναι οι βελτιωτικοί ρυθμοί της Δημόσιας Διοίκησης από τώρα, το 2003 και επέκεινα να καλύτεροι. Θέλουμε να επενδύσουμε τις ελπίδες μας, και του ελληνικού λαού και του κομματισμού που σχηματισμού, στη Νέα Δημοκρατία στην κυβέρνηση, όπου θα τα καταφέρουμε καλύτερα. Δεν θα σταθούμε σε μια στάση θεωρητικού αναλυτή των κακών εχόντων και κακώς κειμένων, όπως η θέση του κυρίου Υφυπουργού απόψε. Κλείνει η παρένθεση.

Στηρίζουμε, λοιπόν, το θεσμό. Επαινούμε δημόσια το θεσμό. Τώρα, θέλω να αναφερθώ στο δεύτερο κεφάλαιο, που έχει σχέση με τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές και θα ήθελα να σας πω μια ακαδημαϊκή μου τοποθέτηση. Εμείς ερχόμαστε με την ειδωλολατρία –το σαρκάζω λίγο– των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών με μια υστέρηση περίπου είκοσι ετών, όπως συνήθως συμβαίνει σε όλα τα διοικητικά φαινόμενα της Ευρώπης.

Ενθουσιασμός υπήρξε εν γένει στη Γαλλία. Θέσπισαν πολλές, βρήκαν την προσήκουσα φόρμουλα για το τι είναι αυτό το πράγμα και τώρα είναι η εποχή –στη Γαλλία ειδικώς, όπου εγγενής ο θεσμός– της κριτικής, του criticism, των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών διότι εκ γενετής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η πατέντα –με συγχωρείτε για τον όρο– είχε μια ένοχη ομολογία, μια ομολογία ενόχου ότι το κομματικό κράτος είναι αναξιόπιστο, δεν μπορεί να κάνει τη χρηστή διοίκηση και κατέφυγαν στην ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Εννοείται ότι ομολογείται προηγουμένως κάποια ενοχή σε μικρό ή μεγάλο βαθμό. Και παρέχουν μια ηθική πολιτική νομιμοποίηση στην ανεξάρτητη διοικητική αρχή με το να την επιλέγει η Βουλή, με το να έχει μία επιστημονική και ακαδημαϊκή νομιμοποίηση εξ ορισμού, δηλαδή, par excellence, μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας κλπ. Τα ίδια ισχύουν και για εμάς.

Θέλω να σημειώσω ότι το κράτος οφείλει να κάνει τη χρηστή διοίκηση και ποτέ δεν απαλλάσσεται από αυτήν τη θεμελιακή ευθύνη και υποχρέωση. Ποτέ και σε καμία περίπτωση. Το συμπλέκω με την ανεξάρτητη διοικητική αρχή και τα πορίσματά της διότι, ενώ αποδεχόμαστε το διαμεσολαβητικό ρόλο και έτσι πρέπει να είναι η υπόθεση, θέλουμε συμμόρφωση της διοική-

σεως προς τις προτάσεις, παραινήσεις, εισηγήσεις, διαμεσολαβήσεις της διοικήσεως. Αυτό είναι εντελώς ρομαντικό και το συνομολογώ. Το απαιτούμε, το διεκδικούμε, αλλά δεν έχουμε τη συμμόρφωση προς τις αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων. Είναι ατελής, λοιπόν, η νομική μας ζωή, όσον αφορά αυτήν τη συγκεκριμένη αποτελεσματικότητα.

Δεύτερον, εκτός από την ηθική νομιμοποίηση, από το τι απαιτούμε μετά τη διαμεσολάβηση θέλω να πω ευθέως ότι αποδέχομαι -και δεν ξέρω πώς θα το ρυθμίσουμε, κύριε Υπουργέ- την πρόταση του κ. Κουβέλη για τους βοηθούς, να επιλέγονται ή να εγκρίνονται από τη Βουλή, δηλαδή από τη Διάσκεψη των Προέδρων καθ' όν τρόπο και ο μονοπρόσωπος Συνήγορος του Πολίτη. Είναι κάτι το οποίο θα αποτελεί μια πρόσθετη εγγύηση ηθικής και δημοκρατικής νομιμοποίησης. Έτσι το βλέπουμε και είναι και το βαρύ ένδυμα -δεν ξέρω αν είναι τήβεννος, πάντως είναι βαρύ ένδυμα- για την περίπτωση της κατοχυρώσεως της ανεξαρτησίας. Θέλω να το συζητήσουμε σοβαρά και να το εξετάσουμε.

Θέλω να σας πω για το ευδόκιμο παράδειγμα της κυβερνητικής δραστηριότητας για τη Δημόσια Διοίκηση που λέγεται ΚΕΠ. Και αυτό περιέχει μία δραματική ομολογία ανικανότητας της κεντρικής διοικήσεως διότι -κατά τη δική μου ανάγνωση- συστήνεται και συγκροτείται ένα είδος παραδιοίκησης. Όσο περισσότερο ευδοκίμει το Κέντρο Εξυπηρέτησης του Πολίτη τόσο αδρανοποιείται και παθαίνει μια απίσχναση από πλευράς έργου ο κορμός της κεντρικής διοίκησης. Εμείς συμφωνούμε και σ' αυτό, αλλά θέλω να αναπτύξω ελεύθερα τις σκέψεις μου.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Και εσείς αυτό προτείνετε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Με συγχωρείτε. Η λογική της εξώσεως του πολίτη από τον πάγκο, από το γκισέ της παραδοσιακής, κεντρικής, συντεταγμένης σε κάδρο διοίκηση κατά τη δική μου ανάγνωση, κύριε Φαρμάκη και κύριε Τζανή, εμπεριέχει την ομολογία ότι η κεντρική διοίκηση, ο κορμός ρετάρει.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Μακάρι να πετύχει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Λάθος, λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θέλετε να κάνετε καμία παρέμβαση, κύριε Υπουργέ; Εσείς το δέχεστε, κύριε Πολύδωρα;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε. Στο τέλος να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Μάλιστα, στο τέλος.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Σας λέω χαρακτηριστικά για την περίπτωση των Κέντρων Εξυπηρέτησης του Πολίτη που είναι πεντακόσια τώρα και θα γίνουν χίλια. Θα συναντηθούμε όταν θα γίνουν χίλια. Ξέρετε γιατί τα δέχονται; Γιατί οι δήμοι έχουν εκεί μερικά πρόσωπα, που είναι νέοι διορισμοί.

Για όσους ξέρουν -και είμαι ένας εξ αυτών που διαβάζουν τουλάχιστον- ο Στρατός, η Αεροπορία και το Ναυτικό είχαν γραφεία εξυπηρέτησεως των πολιτών δεξιά και αριστερά. Μαζί με την πληροφορική αποτελούν ένα καινούριο σέρβις για τον πολίτη. Αλλά για το σύνολο των αδειών όταν έχεις το κράτος ως imperium και εκεί στενάζει ο πολίτης, όταν τον περιμένει ο άλλος και δεν παρεμβαίνει ο πολιτικός προϊστάμενος στις γνωστές εστίες της διαφθοράς, που ντρέπομαι και να τις επαναλάβω, όταν τον περιμένει στην τάδε υπηρεσία, στην τάδε υπηρεσία χωρίς να είναι ο βραχίονας της εσωτερικής λειτουργικότητας πάνω από τον επίορκο υπάλληλο -καλώς ανέφερε ο κ. Παυλόπουλος ότι έχουμε καταδικές επίορκων υπαλλήλων υψηλού βαθμού τους οποίους αντί να αποβάλλουν από τη διοίκηση οι κυβερνώντες του ΠΑΣΟΚ, τους προήγαγαν σε γενικούς διευθυντές- δεν θα τα συζητήσουμε αυτά; Δεν θα τεθούν; Ποιος ευθύνεται για τη διαφθορά; Ουρανοκατέβατη είναι η διαφθορά; Ευθύνεται η εικοσαετία του ΠΑΣΟΚ, συγκεκριμένα. Σας το έχω αναλύσει εκατό φορές.

Πρώτη πράξη, καταργήσατε τους γενικούς διευθυντές με το θεώρημα του Κουτσόγιωργα ότι είναι η αρχή της εμπιστοσύνης. Πρέπει να υπάρχει κομματική εμπιστοσύνη. Ιδεολογικοποιήσατε δηλαδή τη διάλυση της διοικήσεως, χωρίς ιεραρχία, χωρίς προϊστάμενο. Τώρα με διάφορες παραλλαγές πάτε να το φέρε-

τε και να έρθει, μήπως είναι σχολικός σύμβουλος αντί για τον απαίσιο, τον αποτρόπαιο επιθεωρητή, μήπως είναι αξιολόγηση, αυταξιολόγηση και διάφορα τέτοια τα οποία ισχύουν. Μπορούμε να τα συζητήσουμε, αλλά εν τω μεταξύ έχετε διαλύσει τη Δημόσια Διοίκηση.

Τολμήσατε πρόπερσι και προαγάγατε τους δύο καταδικασθέντες για διαφθορά. Δηλαδή δεν τολμήσατε αλλά τους προκαλέσατε όλους. Για την αξία του επιχειρήματος...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Δεν καταδικάστηκαν για διαφθορά.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Τα έχουμε πει πολλές φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ολοκληρώστε, κύριε Πολύδωρα, γιατί τελειώσε και ο χρόνος σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Να μην τα διαστρεβλώνουμε. Πρόκειται για εξαιρετικούς υπαλλήλους και το ξέρετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Τζανή. Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν και δευτερολογίες. Σας παρακαλώ πολύ!

Ολοκληρώστε, κύριε Πολύδωρα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Μη μιλάτε έτσι για καλούς υπαλλήλους, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά τη γνώμη σας, όχι κατά τη γνώμη μου, γιατί καταδικάστηκαν...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Αθώωθηκαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τι θα γίνει, κύριοι συνάδελφοι; Θα κάνετε διάλογο μεταξύ σας αυτού του είδους; Σας παρακαλώ, αφήστε να τελειώσει ο κ. Πολύδωρας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε γιατί καταδικάστηκαν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ιδιαίτερως εκτιμητέα είναι η παράγραφος -που είναι και η καινοτομία του νομοσχεδίου- για το Συνήγορο του Παιδιού. Εννοείται ότι αυτό δεν πρέπει να μας οδηγήσει στη σύγχυση ότι πρόκειται για πολιτική παιδιού. Η πολιτική παιδιού είναι αυτή που λείπει από τη διοίκηση και από τη γενικότερη κυβερνητική πολιτική της Κυβέρνησης, των σήμε-ρα κυβερνώντων.

Και είμαι συγκεκριμένος. Δώστε μια προσοχή για το πώς διαλύεται ο ψυχισμός του παιδιού από τις διαφημίσεις στην τηλεόραση, από τα προγράμματα της τηλεόρασης. Δείτε τα παιδιά των φαναριών, που πίσω από κάθε τέτοιο παιδί υπάρχει μια μικρή συμμορία και η Κυβέρνηση και το επιτυχημένο Υπουργείο Δημόσιας Τάξεως κλείνει τα μάτια. Και υπάρχει σήμερα το σχολικό συγκρότημα Γκράβα που είναι μόνο για εγκλείστους της φυλακής και δεν γίνεται καμία συζήτηση για το πώς να εκκενώσουμε αυτό το Νταχάου της παιδαγωγικής.

Και δεν μας συνυποβάλλετε μια πολιτική παιδιού, που να αφορά τον αθλητισμό, την οργάνωση και τις σχέσεις των κοινωνικών λειτουργιών που έχουν τη βασική και παλαιά αρμοδιότητα για το παιδί μέσα στις οικογένειες ή στις διαλυμένες οικογένειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Δεν μας έχετε μια πολιτική για τη μονογαμική μητέρα και για το παιδί αυτής της μητέρας. Τέλος, δεν μας έχετε μια πολιτική συντάξεως των εθελοντικών οργανώσεων για το παιδί που θα έχει τη στήριξη της πολιτείας.

Κατά τα λοιπά, για το στενό, το συγκεκριμένο πλαίσιο θεσμικής κατοχύρωσης του Συνηγόρου του Πολίτη ψηφίζουμε και ευελπιστούμε ότι θα έχει αποτελεσματικότητα χρήσιμη για την κοινωνία για τα κεφάλαια που θίγει και επιλαμβάνεται και προς την κατεύθυνση να πιέσει για τον εξορθολογισμό και επιτέλους τη βελτίωση της πάσχουσας δημόσιας διοίκησης της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου:

«Επαγγελματικό ασυμβίβαστο και συμβατές με το βουλευτικό

αξίωμα δραστηριότητες, ρύθμιση ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών και λοιπών ζητημάτων Βουλευτών».

Παραπέμπεται στην αρμόδια διαρκή επιτροπή.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κατ' αρχήν και από τον κ. Πολύδωρα και από τον κ. Παυλόπουλο δεν μπορώ να καταλάβω τους τόνους τους. Το λέω αυτό πολύ ειλικρινά. Δεν μπορώ να καταλάβω τους υψηλούς τόνους σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Παίρνω το λόγο γιατί είναι προφανές ότι ο φίλος μου ο κ. Πολύδωρας έχει παρεξηγήσει το μεγάλο εγχείρημα των Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών. Και επειδή υπολογίζω πολύ στη συμβολή της παράταξής σας, θέλω να πω δύο λόγια γι' αυτό το ζήτημα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Το στηρίζουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πολύδωρα, ούτε λίγο ούτε πολύ είπατε ότι ορισμένοι δήμαρχοι κάτω από την αίγλη που προσφέρει η πρόσληψη ορισμένων στελεχών, οδηγήθηκαν στο να δημιουργήσουν Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών. Είπατε μάλιστα ότι είναι και παραδιοίκηση.

Τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών είναι δομή της διοίκησης με νόμο και ανήκουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Είναι η μεγαλύτερη αρμοδιότητα –και μιλάει ένας δήμαρχος τώρα– που δόθηκε ποτέ στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Έχουμε δανειστεί μια ιδέα από τους σημαντικότερους διανοητές στο χώρο της διοίκησης, αλλά και πολιτικούς. Η ιδέα διαμορφώθηκε –και ο κ. Παυλόπουλος το ξέρει– όταν είχαμε κάνει ένα συνέδριο στους Δελφούς για την ποιότητα στη διοίκηση. Είναι οι λεγόμενες υπηρεσίες μιας τάσεως που έχουν εφαρμοσθεί και στην Αμερική και στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή η καθετοποίηση της εξυπηρέτησης του πολίτη για μια συγκεκριμένη υπηρεσία, η πολεοδομία, η διεύθυνση αγροτικής ανάπτυξης κλπ. Μόνο που εμείς την εφαρμόζουμε για όλο το κράτος.

Για αναρωτηθείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, τι είναι το κράτος τελικά και τι επιχειρούμε με τη μεταρρύθμισή του. Το κράτος είναι μια μεγάλη βιομηχανία παραγωγής διοικητικών πράξεων. Αυτό είναι το κράτος.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Όχι βέβαια.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Μια μεγάλη του αποστολή, κύριε Κουβέλης, είναι αυτή. Κάνει και άλλα πράγματα.

Το κράτος, λοιπόν, σύμφωνα με το Σύνταγμα, μεταξύ των άλλων έχει την ευθύνη για χίλιες περίπου υποθέσεις πολιτών. Έχετε σκεφτεί πόσοι συμπολίτες συναλλάσσονται σήμερα με το κράτος; Έχουμε χιλιάδες γκρίζους γκισέδες, ο κάθε θεσμός έχει τον δικό του γκισέ και τις περισσότερες φορές ο πολίτης πρέπει να απευθύνεται σε περισσότερους από έναν γκισέδες για να εξυπηρετηθεί.

Τι κάνουμε τώρα; Αφήνουμε πίσω αυτούς τους γκισέδες και με τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών κάνουμε ενιαία υποκαταστήματα του κράτους. Για όλες τις διοικητικές συναλλαγές οι πολίτες δεν θα χρειάζεται να πηγαίνουν από υπηρεσία σε υπηρεσία, αλλά θα πηγαίνουν σ' ένα Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών και θα δίνουν την εντολή τους για τη διεκπεραίωση όλων των υποθέσεών τους. Είναι μια ιδέα που διαμόρφωσε η δυναμική του πράγματος. Την ακούσαμε από δημάρχους όλων των παρατάξεων. Το 2003 πρόκειται να αναλάβουν και μια άλλη αποστολή τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, όπου δεν απολήγει το κράτος. Κράτος δεν είναι μόνο το κεντρικό κράτος, τα Υπουργεία, αλλά είναι και οι οργανισμοί κοινής ωφέλειας, είναι τα ασφαλιστικά ταμεία, είναι το τραπεζικό σύστημα, ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ. Έχουμε αρχίσει ήδη συνεννοήσεις μ' αυτούς τους φορείς προκειμένου να παρέχονται οι υπηρεσίες τους μέσα από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών. Θα σας φέρω ένα παράδειγμα. Συζητούμε ήδη με τον ΟΓΑ οι συντάξεις του να βγαίνουν από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών και μάλιστα στόχος είναι να βγαίνουν την ημέρα που θα κλείνει το εξηκοστό πέμπτο έτος ο απόμαχος αγρότης. Ή το δίκτυο της ΑΤΕ θα παρέχει εξυπηρέτησεις σε όλα τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών. Σήμερα το

δίκτυο της ΑΤΕ έχει τετρακόσια πενήντα υποκαταστήματα, φανταστείτε να έχει διαπιστευμένους υπαλλήλους που θα κάνουν τραπεζικές εργασίες σε όλα τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών της χώρας. Παρεκκλίνουμε βεβαίως από τον πυρήνα της συζήτησης, αλλά θεώρησα χρέος μου κοινοβουλευτικό, να τα συζητήσω γιατί αυτό το εγχείρημα δεν θα έχει επιτυχία αν δεν στηριχθεί απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Και επειδή είδα πραγματικά ότι ο κ. Πολύδωρας έχει μια παρεξήγηση με το θέμα αυτό, με τους χαρακτηρισμούς που χρησιμοποίησε, παρενέβην για να αποκαταστήσω γιατί αυτή η μεγάλη προσπάθεια απαιτεί εθνική συναίνεση για να πετύχει.

Σέβομαι την πείρα όλων σας αλλά εγώ έχω είκοσι πέντε χρόνια στην πολιτική, είμαι ένας ταπεινός πολιτικός με είκοσι όμως χρόνια διοικητικής εμπειρίας. Νομίζω ότι αυτό το εγχείρημα θα δώσει άλλη πνοή γι' αυτό που ονομάζουμε Δημόσια Διοίκηση της χώρας. Θα τη δώσει όμως όταν εμείς ακολουθήσουμε το παράδειγμα της αυτοδιοίκησης που σας βεβαιώνω με εκπληκτική συνοχή υπερασπίζει αυτό το μεγάλο θεσμό που εξαπλώνεται στη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Ακριβάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να ομολογήσω ότι σήμερα βρίσκομαι σε δυσχερή θέση για δύο λόγους, που αφορούν το ρόλο του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της κυβερνητικής Πλειοψηφίας.

Έχουμε ένα νομοσχέδιο που ψηφίζεται σχεδόν απ' όλους, με εξαίρεση το Κ.Κ.Ε. Ο ρόλος του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Κυβερνητικής Πλειοψηφίας, είναι να απαντά στις αιτιάσεις της Αντιπολίτευσης εναντίον του νομοσχεδίου. Όμως, αιτιάσεις δεν υπήρξαν. Καμία ένσταση δεν υπεβλήθη από τη Νέα Δημοκρατία για το νομοσχέδιο. Άρα ο ρόλος μου είναι εξαιρετικά περιορισμένος. Βεβαίως οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, μη έχοντας κάτι ιδιαίτερο να πουν κατά του νομοσχεδίου, αναλώθηκαν σε άλλα θέματα, γενικώς περί διαφθοράς κλπ. Δεν θα παρασυρθώ να απαντήσω. Όχι ότι δεν υπάρχει διαφθορά, στο δημόσιο τομέα, ως ένα βαθμό. Το είπε και ο Υπουργός. Προσπαθεί η Κυβέρνηση, κάνει ό,τι μπορεί να την περιορίσει.

Πολλά νομοσχέδια έχουν έρθει στη Βουλή και στοχεύουν προς αυτήν την κατεύθυνση. Πρέπει να παραδεχθούμε ότι γίνεται μια σοβαρή προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση.

Εάν σήμερα όλες οι πτέρυγες της Βουλής εκτιμούν ότι ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη είναι επιτυχημένος, πρέπει να πω ότι αυτό δεν οφείλεται στο θεσμό αυτό καθαυτόν ή στη σωστή νομοθετική πρωτοβουλία, που πήραμε το 1997. Οι θεσμοί δεν είναι ανεξάρτητοι από τα πρόσωπα που τους στελεχώνουν. Πολύ φοβάμαι ότι αν είχαν γίνει ατυχείς επιλογές στα πρόσωπα που στελεχώνουν το Συνήγορο του Πολίτη, πιθανόν σήμερα όχι μόνο να μην εξαντούμεθα σε επαίνους προς το θεσμό, αλλά και να ήμασταν εξαιρετικά φειδωλοί σε αυτά που ζητά από το Κοινοβούλιο ο Συνήγορος του Πολίτη σήμερα. Καμία πτέρυγα της Βουλής δεν μίλησε για τη στελέχωση που ζητά το νομοσχέδιο να γίνει. Είναι αρκετά πολυπληθής στελέχωση, αλλά κανείς δεν είπε όχι, ενώ σε άλλες περιπτώσεις όλοι διαμαρτύρονται. Εάν δεν είχε προχωρήσει ο θεσμός με τον τρόπο που προχώρησε, θα ήμασταν τελείως αντίθετοι με το άρθρο, το οποίο αναφέρεται στις προσλήψεις.

Τώρα θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι, το οποίο με φέρνει σε δυσχερή θέση. Βεβαίως είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της κυβερνητικής Πλειοψηφίας και στηρίζω τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Όμως δεν απεκδύομαι και της ιδιότητάς μου ως Έλληνας Βουλευτού να εκφράζω ελεύθερα την άποψή μου. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι το κόμμα μου δεν μου έχει απαγορεύσει κάτι τέτοιο.

Κάνοντας, λοιπόν, χρήση αυτού του δικαιώματός μου, θα γίνω ίσως δυσάρεστος προς τον κύριο Υπουργό για μία διάταξη του νομοσχεδίου, η οποία με ενοχλεί εντονότατα. Πρόκειται για το άρθρο 3, στο οποίο αναφέρονται οι αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη, οι οποίες με το συγκεκριμένο άρθρο επεκτείνονται. Λέει το άρθρο 3 ότι ο Συνήγορος του Πολίτη είναι αρμόδιος για θέματα που ανάγονται στις υπηρεσίες του

δημοσίου, των ΟΤΑ, των λοιπών προσώπων δημοσίου δικαίου κλπ και των επιχειρήσεων, των οποίων τη διοίκηση ορίζει άμεσα ή έμμεσα στο δημόσιο με διοικητική πράξη ή ως μέτοχος. Στη συνέχεια λέει ότι εξαιρούνται οι τράπεζες και το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Αυτή η διάταξη, αυτή η εξαίρεση με ενοχλεί βαθύτατα για δύο λόγους, έναν τυπικό και έναν ουσιαστικό.

Αυτήν τη στιγμή, στην κοινωνία της χώρας μας επικρατεί η αντίληψη, λόγω διαφόρων γεγονότων που συνέβησαν τα τελευταία έτη, ότι οι τράπεζες αποτελούν κράτος εν κράτει και ότι η Βουλή των Ελλήνων ψηφίζει νόμους που αφορούν τις τράπεζες και οι τράπεζες δεν εφαρμόζουν τους νόμους αυτούς με μία πρωτοφανή, θα έλεγα, αλαζονικότητα. Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να πω ότι δεν είναι αδικαιολόγητη αυτή η αντίληψη που κυριαρχεί στην κοινή γνώμη. Ο τυπικός λόγος που ανέφερα σ' αυτήν την παράγραφο, είναι ο νομοτεχνικός.

Κύριε Υπουργέ, έχω χρόνια να σας δω σ' αυτήν την Αίθουσα. Πολλές φορές όταν θέλουμε να διατυπώσουμε κάποιες εξαιρέσεις, τις διατυπώνουμε με άλλο νομοτεχνικό τρόπο, έτσι ώστε να μην είναι ορατές, να μην «βγάζουν μάτι», για να το πω απλά στην καθομιλουμένη.

Το λέω αυτό, γιατί κάποιος διαβάζοντας αυτήν τη διάταξη είπε ότι αυτή η διατύπωση γίνεται με αυτόν τον τρόπο, έτσι ώστε να επιβεβαιώνεται κατά θριαμβευτικό τρόπο η κυριαρχία των τραπεζών, στην οικονομική –λέω απλώς στην οικονομική– ζωή του τόπου, γιατί θα μπορούσε να βρεθεί κάποια άλλη φόρμουλα. Θα μπορούσα να σας πω πέντε, έξι τρόπους, ώστε να μην αναφέρεται η λέξη «τράπεζα», αλλά να εξαιρούνται οι τράπεζες. Εγώ δεν δέχομαι, και το αποκρούω διαρρηδην, ότι αυτή η διατύπωση έγινε για το λόγο που ανέφερε αυτός ο τρίτος.

Όμως, αυτός είναι ο τυπικός λόγος. Τώρα ερχόμαστε στον ουσιαστικό λόγο. Γιατί εξαιρούνται οι τράπεζες από τις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη, όταν είναι γνωστό ότι αυτήν τη στιγμή πολλοί Έλληνες πολίτες στενάζουν στις συναλλαγές τους με τις τράπεζες και ιδιαίτερα στις δανειακές συμβάσεις; Καθημερινά ακούμε διάφορα προβλήματα πολιτών οι οποίοι έχουν πληρώσει εκατό και εκατόν πενήντα φορές το κεφάλαιο και χρωστάνε άλλα τόσα. Και εμείς έχουμε ψηφίσει στη Βουλή ρυθμίσεις οι οποίες δεν εφαρμόζονται. Γιατί δηλαδή να εξαιρούνται οι τράπεζες από τις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη; Εκεί δηλαδή που ο πολίτης θέλει μια ουσιαστική βοήθεια, δεδομένου ότι οι τράπεζες έχουν τη δυνατότητα και να εκβιάζουν, και ο Συνήγορος του Πολίτη μπορεί να τον προστατεύσει.

Αυτή, λοιπόν, η εξαίρεση των τραπεζών από τις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη, εμένα μου δημιουργεί έντονη δυσарέσκεια. Βεβαίως, και σε ό,τι αφορά το χρηματιστήριο, διότι εξαιρείται και το χρηματιστήριο. Αλλά το θεωρώ δευτερεύον και δεν το αναφέρω τόσο πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτό είναι πρωτεύον!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Διότι και στο χρηματιστήριο ακούμε και ξέρουμε πάρα πολλά πράγματα. Και όμως, εξαιρείται και το χρηματιστήριο από τις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη.

Επίσης, μου προκαλεί εντύπωση και το εξής γεγονός. Στην Επιτροπή –σύμφωνα με αυτά που διάβασα στα Πρακτικά, διότι δεν παρακολούθησα την Επιτροπή– ο τότε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, χωρίς να ερωτηθεί, είπε ότι συμφωνεί με την εξαίρεση των τραπεζών. Δεν μας είπε, όμως, το λόγο για τον οποίο συμφωνεί με την εξαίρεση των τραπεζών.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Στις Επιτροπές δεν πάει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Ο κύριος Υπουργός, τον οποίο βεβαίως διακρίνει περισσή ευαισθησία, είπε στην Επιτροπή ότι εξαιρούνται οι τράπεζες, διότι υπάρχει ο Μεσολαβητής των Τραπεζών, ο οποίος έγινε με συμφωνία της Ένωσης των Τραπεζών. Εγώ δεν το ξέρω τον Διαμεσολαβητή των Τραπεζών. Και μάλιστα, έχω ακούσει ότι είναι χωρίς αρμοδιότητες. Ακόμα

όμως και αν είχε αρμοδιότητες, από τη στιγμή που δεν είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή με τη δύναμη που έχει η συγκεκριμένη Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή, όση καλή διάθεση και αν έχει ο κύριος μεσολαβητής των τραπεζών, δεν θα μπορέσει να αποδώσει στο έργο του και να προστατεύσει τους καταπιεσμένους Έλληνες πολίτες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**.)

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ μεγάλο το ζήτημα αυτό. Γι' αυτό αφιέρωσα σχεδόν το πλείστον της ομιλίας μου στο κεφάλαιο αυτό. Θα ήθελα –το λέω τώρα και όχι στη συζήτηση των άρθρων που θα γίνει αύριο– να κάνω την εξής συγκεκριμένη πρόταση, την οποία θα παρακαλούσα πολύ να σκεφθείτε. Αύριο που θα συζητούμε τα άρθρα, ίσως μπορέσετε να την αξιοποιήσετε και να την εντάξετε στο νομοσχέδιο.

Η πρότασή μου είναι η εξής: Να θεσμοθετηθεί και έκτος βοηθός Συνηγόρου του Πολίτη με αποκλειστική αρμοδιότητα τις σχέσεις πολιτών-τραπεζών. Όταν λέω «τραπεζών», εννοώ το σύνολο των τραπεζών και τις ιδιωτικές. Έχουμε τη νομική δυνατότητα, με νόμο που ψηφίζουμε στη Βουλή, να επεκταθεί και στις ιδιωτικές τράπεζες, οι οποίες είναι τραπεζικά ιδρύματα λειτουργούντα με άδειες της ελληνικής πολιτείας.

Απόδειξη περί αυτού είναι το εξής απλό: Ο πέμπτος βοηθός Συνηγόρου του Πολίτη, που θεσπίζεται σήμερα και αφορά τα παιδιά, έχει δυνατότητα παρέμβασης και επέμβασης και στους ιδιώτες. Άρα και ο έκτος Συνήγορος του Πολίτη, που θα αφορά τις σχέσεις πολιτών και τραπεζών, έχει τη νομική δυνατότητα να επεμβαίνει στις ιδιωτικές τράπεζες και όχι μόνο στις τράπεζες που ελέγχονται από το ελληνικό δημόσιο.

Κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο είναι άρτιο. Είμαι βέβαιος ότι, αφού το φέρνετε στη Βουλή, συμφωνεί με το σύνολο του νομοσχεδίου και ο Συνήγορος του Πολίτη. Εάν δεχθείτε και την πρόταση που σας κάνω, που θέλω να πιστεύω ότι τυχαίνει της ομόθυμης επιδοκιμασίας όλων των Βουλευτών, τότε θα έχουμε ένα άριστο νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, δεχθείτε αυτήν την πρότασή μου. Θα σας ευγνωμονεί ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος συνάδελφος μίλησε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ: Το είπε, κύριε Παυλίδη, στην αρχή της ομιλίας του.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, ας αρχίσουμε ήρεμα τη χρονιά! Να ευχηθώ καλή χρονιά σε όλους και ιδιαίτερα να ευχηθώ χρόνια πολλά στους Γιάννηδες που γιορτάζουν σήμερα. Εσείς, κύριε Παυλίδη, ούτως ή άλλως δεν γιορτάζετε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ούτε μια φορά το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εσείς γιορτάζετε κάθε μέρα!

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Κουβέλης, για να δευτερολογήσει.

ΛΕΟΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η δευτερολογία θα γίνει με τη σειρά, μετά τους εισηγητές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κουβέλης είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και γι' αυτό προηγείται.

Ορίστε, κύριε Κουβέλη.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα δευτερολογούσα, εάν δεν άκουγα την εξαιρετική τοποθέτηση του κ. Ακριβάκη. Είχα επιφυλάξει στον εαυτό μου το δικαίωμα να αναφερθώ στο συγκεκριμένο θέμα, όταν θα συζητούσαμε τα συγκεκριμένα άρθρα. Όμως, το ζήτημα που έθεσε ο κ. Ακριβάκης είναι μείζον και έχει απόλυτα δίκιο. Ο Συνήγορος του Πολίτη πρέπει να έχει δικαίωμα να διαμεσολαβεί στις σχέσεις του πολίτη με το εν γένει τραπεζικό σύστημα.

Κύριε Υφυπουργέ, μη σπεύσετε να μου πείτε ότι πρόκειται για ιδιωτικές σχέσεις στις οποίες δεν μπορεί να παρέμβει ο Συνήγορος του Πολίτη, γιατί εσείς λίγο πριν –το σημείωσα επί

λέξει- ορθά είπατε: «Κράτος είναι και το τραπεζικό σύστημα». Επαναλαμβάνω ότι εσείς το είπατε. Εάν έτσι έχουν το πράγμα-τα –και έτσι έχουν- οφείλτε να συμφωνήσετε με την άποψη ότι πρέπει στις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη να περιληφθεί και η δυνατότητά του να παρεμβαίνει στις σχέσεις των πολιτών με τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος.

Επίσης, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα του Συνηγόρου του Πολίτη να παρεμβαίνει και στη λειτουργία του Χρηματιστηρίου Αξιών. Και εδώ μην σπεύσετε επίσης να μου πείτε ότι πρόκειται για μία ιδιωτική σχέση μεταξύ πολίτη και χρηματιστηρίου και δεν επιτρέπεται ο Συνήγορος του Πολίτη να παρέμβει. Και ξέρετε γιατί δεν πρέπει να σπεύσετε; Το Χρηματιστήριο Αξιών και ειδικότερα η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, κύριοι συνάδελφοι, υπάγεται στην αρμοδιότητα ελέγχου της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:(Δεν ακούστηκε).

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κοιτάξτε, κύριε Κεδικόγλου, έτσι και αλλιώς οι συνέπειες είναι ένα άλλο θέμα, που αν με είχατε τιμήσει με την προσοχή σας θα το είχατε ακούσει στην πρωτομιλία μου.

Θέλω όμως να επισημάνω, κύριε Υφυπουργέ, ότι είναι άδικο για τον πολίτη να μην δίνεται τη δυνατότητα στο Συνήγορο του Πολίτη να παρεμβαίνει -να διαμεσολαβεί ακριβέστερα- στις σχέσεις του με το τραπεζικό σύστημα, αλλά και με το χρηματιστήριο. Είναι δύο λειτουργίες εξαιρετικά σημαντικές για τη γενικότερη οικονομική συμπεριφορά αυτής της πολιτείας και δεν μπορώ να αντιληφθώ γιατί το εξαιρείτε.

Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, παρακολουθώ -με εξαιρετική συνέπεια και προσοχή- την επισήμανση του κ. Ακριβάκης. Τι σας οδήγησε με τόση απολυτότητα, όσο και σαφήνεια, να υποστηρίξετε με την πρότασή σας -και να προτείνετε κατά συνέπεια στο Σώμα- ότι εξαιρούνται οι Τράπεζες και το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών; Τέτοια κατηγορηματικού χαρακτήρα εξαίρεση, έχει δικίο ο κ. Ακριβάκης, δεν συναντάμε σε πολλά νομοθετήματα.

Κύριε Πρόεδρε, είμαι βέβαιος ότι ο κύριος Υφυπουργός θα προβληματιστεί. Η εντιμότητά του, η πολιτική του εντιμότητα, πρέπει να τον υποχρεώσει στο να σκεφθεί αυτήν την πρόταση που έγινε. Και είμαι βέβαιος ότι εάν αναφερόμενος στην πολιτική του εντιμότητα σκεφθεί, θα πράξει αυτό το οποίο επροτάθη. Δηλαδή στην αρμοδιότητα του Συνηγόρου του Πολίτη να περιληφθεί και η δυνατότητά του να μεσολαβεί στις σχέσεις του πολίτη και με το τραπεζικό σύστημα και με το χρηματιστήριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Τζανή, έχετε το λόγο να δευτερολογήσετε για έξι λεπτά.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η δευτερολογία μου είναι κάτι το οποίο προέκυψε ως ανάγκη κατά την πορεία της συζήτησης και οφείλεται σε δύο πράγματα. Κατ' αρχήν, στην -κατά την άποψή μου- λαθεμένη προβολή από την πλευρά του κυρίου Πολύδωρα ενός ισχυρισμού που αντιστρατεύεται ευθέως την πραγματικότητα και πλήττει εξαιρετικούς υπαλλήλους, αυτούς στους οποίους αναφέρεται. Γι' αυτό και ζήτησα να τους κατονομάσει.

Η πρώτη παρατήρηση, λοιπόν, είναι ότι οι δύο ή τρεις -αν θυμάμαι καλά- υπάλληλοι έχουν αθωωθεί ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Όχι, όχι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Σας παρακαλώ, ξέρω τι λέω.

Άρα, δεν υπάρχει πλέον η απόφαση στην οποία αναφέρεται και η οποία πάντως δεν αφορούσε θέμα διαφθοράς. Επιμένω ότι είναι άλλο πράγμα να καταδικάστηκε ένας υπάλληλος για διαφθορά, που αν πραγματικά γινόταν προαγωγή θα επρόκειτο περί σκανδάλου, και άλλο να καταδικάστηκε ένας υπάλληλος για παράβαση καθήκοντος, διότι κατά την κρίση του δικάσαντος πρωτοβαθμίου δικαστηρίου αντί να κρίνει ως προακτέον τον α' έκρινε ως προακτέον τον β', που πάντως και στην μία και στην άλλη περίπτωση -και ο α' και ο β'- είχαν τις προβλεπόμενες από το νόμο προϋποθέσεις. Ένα το κρατούμενο.

Το δεύτερο είναι ότι αναφέρεται ο κ. Πολύδωρας σε υπαλλήλους για τους οποίους μπορώ να καταθέσω μετ' απολύτου γνώ-

σεως ότι πρόκειται για εξαιρετικούς υπαλλήλους, δίχως τους οποίους δεν λειτουργούν τα Υπουργεία. Τέσσερις, πέντε είναι σε κάθε Υπουργείο οι υπάλληλοι που το «κρατούν στην πλάτη τους». Τώρα αν οι πολιτικές πεποιθήσεις ενοχλούν, λυπάμαι. Είναι αυτό που είπε ο κ. Μπένος πριν, ότι αυτά τα στοιχεία του πολιτικού μας πολιτισμού πρέπει να τα αφήσουμε πίσω.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Καλά, δεν καταδικάστηκαν από το εφετείο;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πολύδωρα. Με πληροφορούν ότι έχει εξαφανιστεί η απόφαση....

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν καταδικάστηκαν τελεσιδικώς από το εφετείο; Αφήστε την αναίρεση.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Σας επαναλαμβάνω ότι

Μισό λεπτό, κύριε Πολύδωρα. Δεν θα μου πείτε «αφήστε την αναίρεση». Διότι αν η αναίρεση εξαφανίζει την πρωτοβάθμια απόφαση, θέλετε....

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ποια αναίρεση; Για όνομα του Θεού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ:θέλετε λοιπόν περισσότερη συζήτηση σε αυτό; Κάνετε, λοιπόν, μία ερώτηση μια και καταγγέλλατε σκάνδαλο και θα πάρετε εκεί την απάντηση που πρέπει, για το πρόσωπο που επιδίωξε την καταδίκη των υπαλλήλων και λεπτομέρειες γύρω από το πρόσωπο αυτό. Είμαι σε θέση να σας τις δώσω όποτε θέλετε.

Δεύτερον, κύριε Πρόεδρε, η αναφορά στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών από τον κ. Πολύδωρα στο κλείσιμο του λόγου του ομολογώ ότι ήταν μια πλήρης αντίφαση με όσα είπε πριν από λίγο. Επισημαίνω ότι, όταν αναγνωρίζεται η χρησιμότητα των Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών, αλλά λοιδορούνται στη συνέχεια και με σχελιαστικές αναφορές περίπου διακωμωδούνται, τότε....

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Πάσχει η κεντρική διοίκηση. Το έχου-με πει.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Εξηγήστε στον Αρχηγό σας ότι, όταν μιλάει για τα one stop shop -τα οποία συχνά δεν τα προφέρει και σωστά- αυτό ακριβώς εννοεί, δηλαδή υπηρεσίες όπου κινείται το έγγραφο και όχι ο πολίτης, όπως λέγαμε στο Υπουργείο. Εσείς αναφερθήκατε στο παραδοσιακό γκισέ της Δημόσιας Διοίκησης. Αν αυτό αντιλαμβάνεστε ως σύγχρονη Δημόσια Διοίκηση, πείτε το. Σύγχρονη Δημόσια Διοίκηση, όμως, στην Ιταλία, στην Πορτογαλία, στη Γαλλία, σε χώρες από τις οποίες πήραμε το θεσμό σημαίνει, ότι ο πολίτης βρίσκει μπροστά του ένα γραφείο και έναν υπάλληλο εξειδικευμένο, για να τον ενημερώνει για το σύνολο των διαδικασιών που απαιτούνται για την εξυπηρέτησή του, ώστε να μην μπαίνει στα γρανάζια της Δημόσιας Διοίκησης και στα φακελάκια των ορόφων των Υπουργείων και σε όλες γενικά τις διαδικασίες όπου χρειάζεται να λαδώσει, για να εξυπηρετηθεί.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Να πείτε τη σχέση των ΚΕΠ και της Κεντρικής Διοίκησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Πολύδωρα. Να μη γράφεται καμία διακοπή στα Πρακτικά.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: ...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Θα μου πείτε: Λύνουμε το πρόβλημα της διαφθοράς στο δημόσιο με τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών; Όχι και αυτό είπε ο Υπουργός. Βασική προϋπόθεση είναι η απλούστευση των διαδικασιών. Εγώ θα προσθέσω ότι βασική προϋπόθεση είναι και η κωδικοποίηση της νομοθεσίας και η κανονιστική μεταρρύθμιση. Είναι χίλια δύο πράγματα που μπορούν και πρέπει να γίνουν. Στις χώρες όμως όπου εφαρμόστηκαν χρειάστηκαν δεκαετίες εφαρμογής συγκεκριμένων προγραμμάτων, χρειάστηκε εμπιστοσύνη μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων, χρειάστηκε συνεργασία. Και ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη πέτυχε όχι μόνο λόγω της παρουσίας του κ. Διαμαντούρου, αλλά και γιατί τα πολιτικά κόμματα τον αγκάλιασαν με τον πρόποντα σεβασμό και την πρόπουσα εμπιστοσύνη,

κάτι που δυστυχώς δεν έγινε με το ΑΣΕΠ από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας κατά καιρούς κατηγορείτο το ΑΣΕΠ και η Κυβέρνηση ότι παρά τη θέσπιση ενός οργάνου που επέβλεπε τις προσλήψεις γίνονταν δήθεν προσλήψεις από τα παράθυρα.

Τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών και ορθώς έγιναν και πρέπει με μεγάλη προσοχή να συνεχίσουν να ολοκληρώνονται. Στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών ο πολίτης πρέπει να βρίσκει όλη την πληροφόρηση είτε είναι αγρότης είτε επιχειρηματίας είτε είναι πολίτης που ενδιαφέρεται να λειτουργήσει μια επιχείρηση. Μόνο τότε μπορούμε να απλουστεύσουμε τις διαδικασίες, να έχουμε πιο γρήγορους ρυθμούς στη Δημόσια Διοίκηση και να απαλλάξουμε τον πολίτη από τη συναλλαγή.

Με χαρά ακούω τον Υπουργό να αναφέρεται στη διαδικασία συνεργασίας με τον ΟΓΑ για την εξυπηρέτηση των αγροτών. Κατά την ταπεινή μου γνώμη κατά τον ίδιο τρόπο που γίνονται τα χίλια Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, στις έδρες των απομακρυσμένων κοινοτήτων θα έπρεπε να υπάρχει ένας υπάλληλος -αυτή ήταν η δική μου άποψη η οποία δεν έγινε δεκτή, όταν γίνονταν οι σχετικές διαδικασίες για τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών- θα πρέπει, λοιπόν, να υπάρχει ένας υπάλληλος και να υπάρχει συνεργασία με τον ΟΓΑ που έχει τους ανταποκριτές τους. Ο ΟΓΑ ήταν διατεθειμένος να διαθέσει αυτό το δυναμικό του, ώστε να έχουμε και στις απομακρυσμένες κοινότητες έναν υπάλληλο στον οποίο άνθρωποι χαμηλής μόρφωσης θα μπορούν να βρίσκουν την πληροφόρηση και την εξυπηρέτηση που θέλουν και να μην υπάρχει στις απομακρυσμένες περιοχές η εικόνα, η αίσθηση και η ψυχολογία της εγκατάλειψης.

Κατά τα λοιπά, κύριε Πρόεδρε, ήθελα να δώσω απάντηση για υπαλλήλους που νομίζω ότι με την παρουσία τους τιμούν τη Δημόσια Διοίκηση και να παρακαλέσω τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να το λάβουν σοβαρά υπόψη τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να προηγηθεί ο κ. Πολύδωρας. Εγώ δευτερολογώ ως Βουλευτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ζήτησε το λόγο. Αυτές είναι αβροφροσύνες. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από τη στιγμή που ζητά το λόγο τον παίρνει όποτε θέλει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Το γνωρίζω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Χρειάζονται και οι αβροφροσύνες.

Κύριε Πρόεδρε, ευθέως. Καταδικασθέντες τελεσιδικώς και προαχθέντες είναι νομικό, πολιτικό και ηθικό absurdum, παράλογο.

Ο κ. Τζανής ισχυρίζεται ότι είναι το σωστό, το πρέπει. Αυτή είναι η διαφωνία μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Όταν προήχθησαν δεν είχαν καταδικασθεί.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Καταδικασθέντες τελεσιδικώς προήχθησαν. Και εγώ είμαι τόσο διακριτικός γιατί δεν λέω ούτε τα ονόματά τους -τα γνωρίζουν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ- διότι δεν κάνει να το κάνουμε κανιβαλικό το τοπίο. Αυτή είναι η διαφορά. Και το έφερα σαν παράδειγμα. Μπορώ να φέρω εκατό παραδείγματα τέτοιας μεροληπτικής στάσης. Με το να καλύπτετε τον παράσπονδο υμέτερο καταστρέψατε τη διοίκηση. Αλλά είναι ο ισχυρισμός μου. Έχω άπειρα παραδείγματα. Και τελικά έρχεται ο κ. Τζανής να προβάλει τον αντίλογό του και να σχηματοποιηθεί η διαφωνία μας.

Θέλω από πλευράς Νέας Δημοκρατίας να τονίσω: ο παράσπονδος, ο επίορκος, ο κακός υπάλληλος δεν έχει ομπρέλα καλύψεως από τη Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση του αύριο. Αυτό το πνεύμα της δικαιοσύνης είναι ένα οξυγόνο για την αξιωματική και καλή λειτουργία που θέλουμε να εισφέρουμε εμείς ως δύναμη που έρχεται.

Δεύτερον, παρανοήσατε απολύτως το ΚΕΠ με μία σκέψη που έκανα η οποία ισχύει. Οφείλετε εσείς να δώσετε την ειδοποίη-

ση διαφορά, έτσι ώστε να φανεί ότι πράγματι μιλάμε για πολύ διακεκριμένα και συγκεκριμένα ζητήματα. Εμείς τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών τα στηρίξαμε και τα στηρίζουμε. Δεν εννοούμε ότι αυτά τα αξιοσημείωτα, αξιόλογα παρακολουθήματα, παραρτήματα της κεντρικής διοίκησης σε καμία περίπτωση θα υποκαταστήσουν την κεντρική διοίκηση. Να συμφωνήσουμε σε αυτό.

Και ταυτόχρονα σε πολιτική αξιολόγηση να μην αποτελεί και το μάγκνουμι όπου στο μέγα έργο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στον τομέα της διοίκησης οι ευθύνες και οι οφειλές για έργο είναι τεράστιες προ της διαφθοράς που καλπάζει, προ της αναξιοκρατίας, προ του κομματισμού, προ της ολιγωρίας των υπαλλήλων, προ της καταλύσεως της εσωτερικής λειτουργικότητας που όλο φωνάζω επίμονα «ασχοληθείτε με το πώς μία μονάδα θα λειτουργήσει ευδόκιμα, θα παραγάγει αποτέλεσμα σε σύντομο χρόνο και θα εξυπηρετήσει τον πολίτη».

Αυτή είναι η δεύτερη παρατήρηση για τα ΚΕΠ.

Η σκέψη, η θεωρητική και πρακτική, ισχύει ότι όσο ευδοκimon τα ΚΕΠ, σκεφθείτε για τον ουσιαστικό ρόλο του πυρήνα της διοίκησης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Όταν λέμε για μεσίτη στη διοίκηση, για agent, τι εννοούμε; Υπάρχει τίποτε άλλο από τα ΚΕΠ;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Και δεν έχετε κατανοήσει τι σημαίνει one station service ή one step service, εξυπηρέτηση του ενός βήματος ή της μιας στάσης. Αποδεικνύεται ότι δεν το έχετε κατανοήσει. Δεν ομιλούμε να μετατεθεί η εξυπηρέτηση στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών για το ένα βήμα ή την μια στάση. Εννοούμε μέσα στον κορμό της διοίκησης. Και αν επιτευχθεί και η λεγόμενη αποκέντρωση μέσω των ΚΕΠ, έχει καλώς. Μη νομίζετε, όμως, ότι η εξυπηρέτηση της μιας στάσης, του ενός βήματος, του ενός σταθμού μονοδιάστατα είναι το ΚΕΠ. Να εξηγούμεθα και σε αυτό.

Τελευταία παρατήρηση: συμφωνούμε ως Νέα Δημοκρατία με την παρατήρηση του κ. Ακριβάκη. Δεν εννοούμε να τεθεί στο απυρόβλητο η τράπεζα και το χρηματιστήριο. Κάντε τις δεύτερες σκέψεις σας διότι στο κάτω-κάτω της γραφής δεν θίγεται τίποτα από την αποτελεσματικότητα, από τη λειτουργία της τράπεζας και του χρηματιστηρίου, όταν ανατεθεί στο Συνήγορο του Πολίτη η εκτίμηση και η αξιολόγηση του παραπόνου του πολίτη.

Άλλωστε διαμεσολαβητικός είναι ο ρόλος και η λειτουργία του συνηγόρου. Θα μπορεί να κάνει μια διαμεσολάβηση η οποία να είναι χρήσιμη και για την ίδια την τράπεζα ή το χρηματιστήριο. Από ποια άποψη; Ότι η τράπεζα δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από έναν πολίτη που παραπονείται και από την εν τέλει διαμεσολάβηση του συνηγόρου.

Έτσι λοιπόν, ζητούμε αυτή η εξαίρεση που προκαλεί και δεν βοηθάει κανέναν ούτε εκείνους υπέρ των θώρακας, δηλαδή τράπεζα ή χρηματιστήριο, να εξαλειφθεί και η ευχέρεια για την υποβολή των παραπόνων και κατ' επέκταση της διαμεσολαβητικής παρεμβάσεως, της διαμεσολαβητικής λειτουργίας του Συνηγόρου του Πολίτη βοηθάει και το κοινωνικό και οικονομικό ήθος και σε τελευταία ανάλυση και της ίδιες τις τράπεζες.

Συμφωνούμε με την πρόταση του κυρίου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ -δεν ξέρω υπό ποια ιδιότητα το διτύπωσε- του κ. Ακριβάκη. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πέντε σύντομες παρατηρήσεις στα πέντε λεπτά που έχω στη διάθεσή μου. Θα εμμένω στο θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη. Αλλά είμαι υποχρεωμένος να «φρεσκάρω» τη μνήμη κάποιων συναδέλφων που διετέλεσαν και Υπουργοί από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ και που τους άκουσα να ομιλούν για την «πρωτοβουλία» που είχε το ΠΑΣΟΚ να εισαγάγει στην ελληνική έννομη τάξη το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη!

Φυσικά επί Κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ εισήχθη. Μόνο που όταν προηγουμένως τον είχε προτείνει η Νέα Δημοκρατία, το

ΠΑΣΟΚ είχε κατεβάσει στο δρόμο όχι μόνο δικούς του ανθρώπους αλλά ολόκληρο Πανεπιστήμιο. Βέβαια όταν ήρθε εκείνο να εισαγάγει το θεσμό ήταν καλά!

Σε ό,τι αφορά δε την συνταγματική κατοχύρωση θέλω να θυμίσω στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ –και αυτό δε νομίζω ότι μπορούν να το αμφισβητήσουν ούτε είναι προς φρόνον της Νέας Δημοκρατίας- ότι είναι πρωτοβουλία και πρόταση της Νέας Δημοκρατίας η θεσμοθέτηση μέσα στο Σύνταγμα των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών που είναι σήμερα θεσμοθετημένες. Το ό,τι ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ, βεβαίως μπράβο του, αλλά πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας ήταν. Αυτό πρέπει να το θυμούνται εκείνοι που είτε το ξεχνούν είτε διαστρεβλώνουν σκόπιμα την πραγματικότητα.

Δεύτερον, άκουσα τον κύριο Υπουργό, να μου καταλογίζει και να λέγει ότι «έχει πει ο κ. Παυλόπουλος, Καθηγητής του Δημοσίου δικαίου μάλιστα, ότι πρέπει να προστεθούν αρμοδιότητες για το Συνήγορο του Πολίτη σε ό,τι αφορά τα ζητήματα επιβολής κυρώσεων στο προσωπικό της Δημόσιας Διοίκησης». Είπα εγώ ποτέ τέτοιο πράγμα; Κάνετε λάθος. Εγώ είπα ένα απλό πράγμα. Είπα ότι σύμφωνα με το νόμο –είναι μια πραγματικότητα- εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής των αρμοδιοτήτων του Συνηγόρου του Πολίτη το πλέγμα των υπηρεσιακών σχέσεων στη Δημόσια Διοίκηση. Αυτό είναι μια πραγματικότητα. Και εξαιρείται ξέρετε γιατί; Γιατί το Σύνταγμα προβλέπει οι κυρώσεις να επιβάλλονται με ορισμένο μηχανισμό. Δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά και ορθώς εξαιρείται. Αλλά είναι μια πραγματικότητα ότι εξαιρείται. Αυτός ο χώρος, λοιπόν, έχει εξαιρεθεί και το λέγω για να αποδείξω ότι δεν είναι πανάκεια ο Συνήγορος του Πολίτη, ότι υπάρχουν πράγματα που πρέπει να τα δούμε.

Όταν δε ομιλώ για αρμοδιότητες που πρέπει να προστεθούν για κυρώσεις, κύριε Υπουργέ, άλλο είχα πει, άλλο εννοούσα. Είχα πει ότι ενδεχομένως, όταν ισχυροποιηθεί ο θεσμός, τα πρόστιμα που επιβάλλονται στο δημόσιο με τη μορφή αποζημιωτικών διαδικασιών κλπ. θα μπορούσε να τα επιβάλει ο Συνήγορος του Πολίτη. Γι' αυτά είχα ομιλήσει όταν έκανα λόγο σχετικά με κυρωτικές αρμοδιότητες. Αλίμονο αν δεν ξέρι κανείς σύμφωνα με τις συνταγματικές διατάξεις, ότι δεν μπορεί ο Συνήγορος του Πολίτη να επιβάλλει κυρώσεις στο προσωπικό της Δημόσιας Διοίκησης.

Σ' αυτό τώρα που είπε ο κ. Ακριβάκης. Είλικρινά χαίρομαι γι' αυτό που άκουσα, γιατί επιβεβαιώνει ο κ. Ακριβάκης τη σύγχυση που υπάρχει στον κυβερνητικό μηχανισμό.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, για ποιο λόγο εξαιρούνται οι τράπεζες και το χρηματιστήριο από τις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη; Γιατί υποτίθεται ότι υπάρχει άλλη ανεξάρτητη διοικητική αρχή που τα ελέγχει αυτά, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Γι' αυτό τα εξήρεσε και ο αρχικός νόμος. Αλλά ορθώς το λέει ο κ. Ακριβάκης ότι κάποιος πρέπει να τα ελέγχει. Γιατί; Γιατί η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς -και όσοι από τους συμβούλους σας είναι νομικοί τα ξέρουν, κύριε Υπουργέ- δεν είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Και τούτο διότι είναι ΝΠΔΔ, έτσι όπως το θεσμοθετήσατε, στρεβλά. Σας το λέμε τρία χρόνια εδώ μέσα ότι δεν μπορεί η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς να είναι ΝΠΔΔ και να είναι ταυτοχρόνως ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Ορθώς επισημαίνει ο κ. Ακριβάκης ότι αυτό που η Κυβέρνηση θεσμοθέτησε ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή για να κάνει τη δουλειά που ζητάει να κάνει τώρα ο Συνήγορος του Πολίτη, δεν μπορεί να το κάνει η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς με τη σημερινή μορφή τους.

Λοιπόν, δυο τινά. Ή θα κάνετε πραγματική ανεξάρτητη διοικητική αρχή την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς -και δεν χρειάζεται να γίνει αυτό που λέγει ο κ. Ακριβάκης γιατί τη δουλειά του Συνηγόρου του Πολίτη θα την κάνει μια ανεξάρτητη διοικητική αρχή όπως η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς- ή εάν τη διατηρήσετε έτσι, ορθώς λέγει ο κ. Ακριβάκης, ότι κάποιες αρμοδιότητες απ' αυτές πρέπει να δοθούν στο Συνήγορο του Πολίτη.

Δεν μπορεί να είναι στην περίπτωση αυτή απροσπάτετος ο πολίτης σε όλο αυτό το σύστημα, που είναι σύστημα εξουσίας κι εσείς το ομολογείτε και ξέρετε τι θα πει. Σιγά τώρα μην

ξέρουμε πώς ελέγχεται η Εμπορική ή πώς ελέγχεται η Εθνική Τράπεζα. Δεν είναι γνωστό παραδείγματος χάρη, από πλευράς μετοχικού κεφαλαίου, ποιος διορίζει το διοικητή; Και μη μου πείτε ότι τον κ. Καρτζά ή τον οποιονδήποτε άλλον κύριο εκεί τον διορίσαν οι μέτοχοι και δεν ξέρει τίποτε η Κυβέρνηση! Να μιλάμε σοβαρά.

Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών: Σας το είπε ο κ. Πολύδωρας, εμείς τα στηρίζουμε, δεν είναι όμως πανάκεια. Δεν έπεται ότι αυτά λύνουν όλα τα προβλήματα. Γιατί η Κυβέρνηση έχει μία στάση, εισάγει κάποιους θεσμούς, θεωρεί ότι είναι πανάκεια, ξεχνάμε τα υπόλοιπα. Δηλαδή άλλοι για τις υπόλοιπες αμαρτίες. Εμείς θα στηρίξουμε τις πρωτοβουλίες, όχι όμως και να θεωρήσουμε ότι επειδή μπήκαν αυτοί οι θεσμοί τα καλύπτουν όλα.

Για τους υπαλλήλους, ξαναλέω ότι υπάλληλοι οι οποίοι καταδικάστηκαν από δευτεροβάθμιο δικαστήριο. Και δεν περιμένει η διοίκηση να βγει η απόφαση του δικαστηρίου, τους προάγει προηγουμένως στο βαθμό του γενικού διευθυντή. Και λέει μετά, τι να κάνουμε, έχουν και αναίρεση. Αλλά μιας και ο κ. Τζανής θέλει και άλλα παραδείγματα –εγώ κατέθεσα προχθές ερώτηση- υπάρχει τελωνειακός υπάλληλος-διευθυντής, ο οποίος αφού τίθεται θέμα παραπομπής του στο ακροατήριο για κακούργημα, εσάλη Σχολή Εθνικής Άμυνας για να γίνει γενικός διευθυντής! Και μόνο αφού κατέθεσα την ερώτηση, τον τραβήξατε πίσω. Είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Ονόματα να πούμε εδώ μέσα;

Σε ό,τι αφορά τη διαφθορά και τη διαπλοκή, που δεν με άφησε προηγουμένως ο Προεδρεύων να ολοκληρώσω, θέλω να πω ότι δεν είναι εκτός ύλης. Το λέει ο Συνήγορος του Πολίτη, σημαντικός θεσμός και εμείς τον στηρίζουμε. Δεν είναι πανάκεια. Και όσο υπάρχουν νόμοι όπως ο 2522/97, ο οποίος θεσμοθετεί τη διαπλοκή, όπως ο 2940/01 που θεσμοθετεί ολιγοπώλιο σε ό,τι αφορά την ανάθεση των δημοσίων έργων, όπως ο 3021/02 ο οποίος θεσμοθετεί το Δούρειο Ίππο της διαπλοκής στο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης μέσα, παραδείγματος χάρη, από το «βασικό μέτοχο», τι να τον κάνεις το Συνήγορο του Πολίτη; Να παρατηρεί απ' έξω τη διαφθορά και τη διαπλοκή και να διαπιστώνει στην έκθεσή του ότι αυτή γιγαντώνεται; Γιατί, αυτό έχει γίνει με τον κ. Διαμαντούρο και τους συνεργάτες του. Κραυγές αγωνίας, όπως του κ. Κρουσταλλάκη. Την ίδια κραυγή αγωνίας βγάζουν κι αυτοί. Πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι και να λέμε «μπράβο» στην Κυβέρνηση γιατί στηρίζει το θεσμό ο οποίος καταγγέλλει τι συμβαίνει στην Ελλάδα; Δεν θα δούμε πώς θα υπάρξουν κατασταλτικοί μηχανισμοί για να τιμωρούνται αυτοί που φθάνουν εκεί, ή προστατευτικοί μηχανισμοί για να μην φτάνει ο κ. Διαμαντούρος και οι συνεργάτες τους και ο κ. Κρουσταλλάκης σε αυτές τις κραυγές αγωνίας; Αυτός τόνισα. Και ξαφνικά το Προεδρείο της Βουλής μου είπε ότι είμαι εκτός θέματος.

Είμαι εκτός θέματος γιατί λέω ότι δεν αρκεί ο θεσμός και ότι ο θεσμός μέσα από την έκθεσή του αυτά επισημαίνει όσο μπορεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Στηρίζουμε το νομοσχέδιο και το ψηφίζουμε. Αλλά τονίζω: αν θέλουμε να είμαστε σωστοί σε έναν τομέα ο οποίος δίνει αυτήν την εικόνα προς τα έξω –γιατί ο διασυρμός της χώρας είναι διεθνής με τα θέματα τα οποία σχετίζονται με τη διαφθορά και τη διαπλοκή- πρέπει όσα λέει ο θεσμός να τα κοιτάξουμε και με άλλο μάτι, το μάτι της ευθύνης απέναντι στους θεσμούς. Είναι ειλικρινής η θέση μας, γιατί όλοι θα τα βρούμε μπροστά μας, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Υπάρχει κάποιος συνάδελφος που θέλει να δευτερολογήσει; Κανείς.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του

νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Συνήγορος του Πολίτη».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Συνήγορος του Πολίτη» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 21.12' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 8 Ιανουαρίου 2003 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Συνήγορος του πολίτη».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

